

UDKAST

Forslag

til

Lov om

Lov om ændring af lov om aktiv socialpolitik, lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og lov om ændring af organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v., lov om aktiv socialpolitik, lov om sygedagpenge, integrationsloven og forskellige andre love.

§ 1

I lov om aktiv socialpolitik, jf. lovbekendtgørelse nr. 981 af 23. september 2019, som ændret bl.a. ved § 4 i lov nr. 701 af 8. juni 2018, § 2 i lov nr. 551 af 7. maj 2019, § 1 i lov nr. 1558 af 27. december 2019 og senest ved § 3 i lov nr. 1559 af 27. december 2019 foretages følgende ændringer:

1. I § 10 f, stk. 1, § 10 h, stk. 1, og § 91, stk. 3, ændres »§ 22, stk. 3-5« til: »§ 22, stk. 2 og 3«.
2. I § 10 h, stk. 1, og § 91, stk. 3, ændres »kapitel 4, 6, 6 a, 6 b og 7« til: »kapitel 4, 6 a-6 c og 7«.
3. I § 11, stk. 4, 2. pkt., og stk. 6, 2. pkt., ændres »§ 22, stk. 3, 4 eller 5« til: »§ 22, stk. 2 eller 3«.
4. I § 13 a, stk. 2, 2. pkt., ændres »selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse« til: »overgangsydelse, og ikke er omfattet af et introduktionsprogram efter integrationsloven,«.
5. I § 13 f, stk. 12, nr. 3, ændres »lov om ret til orlov og dagpenge ved barsel« til: »barselloven«.
6. I § 43 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:
»Stk. 3. Nedsættelsen af hjælpen efter stk. 1 bortfalder, hvis den ikke er afviklet inden for 5 år fra det tidspunkt, hvor kommunen konstaterer forseelsen.«
Stk. 3 og 4 bliver herefter stk. 4 og 5.
7. I § 69, stk. 3, nr. 1 og 4, og § 69 k, stk. 3, nr. 1 og 4, indsættes efter »tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats«: », tilbud efter kapitel 5 i lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v.«
8. I § 69, stk. 3, nr. 3, ændres »samtale« til: »jobsamtale«.
9. I § 69, stk. 3, nr. 3, udgår »eller«.
10. I § 69, stk. 3, nr. 4, ændres »plan« til: »plan, eller«.
11. I § 69, stk. 3, indsættes som nr. 5:
»5) undlader at overholde den frist, som jobcenteret har fastsat for selv at booke en jobsamtale digitalt, jf. kapitel 7 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.«

12. I § 69, stk. 6, og § 69 k, stk. 6, ændres »§ 30 b« til: »§ 46«.

13. I § 69 k, stk. 3, nr. 3, ændres »samtale« til: »jobsamtale« og »eller« udgår.

14. I § 69 k, stk. 3, nr. 4, ændres »plan« til: »plan, eller«.

15. I § 69 k, stk. 3, indsættes som nr. 5:

»5) undlader at overholde den frist, som jobcenteret har fastsat for selv at booke en jobsamtale digitalt, jf. kapitel 7 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.«

16. I § 74 e, stk. 3, nr. 1, 2 og 3, indsættes som sidste punktum:

»I perioden 1. maj 2020 til og med 31. august 2020 kan der højst afholdes 17 dages ferie med ledighedsydelse.«

17. I § 96 ændres 2 steder »kapitel 4 og 6« til: »kapitel 4 og 6 c«.

§ 2

I lov nr. 548 af 7. maj 2019 om en aktiv beskæftigelsesindsats, som senest ændret ved § 2 i lov nr. 1559 af 27. december 2019, foretages følgende ændringer:

1. I § 76 stk. 1, ændres »stk. 4 og 5« til: »stk. 4-7«.

2. I § 76 stk. 2, ændres »stk. 3-5« til: »stk. 3-7«.

3. I § 81, 2. pkt. indsættes efter »fravigelse af«: »rimelighedskravet og«.

4. I § 175, stk. 1, 3. pkt., ændres »kapitel 11-13« til: »kapitel 11, 12 og 14«.

5. I § 209, stk. 8, ændres »§ 6, stk. 2-5« til: »§ 6, nr. 2-5«.

6. I § 209, stk. 9, indsættes efter »§ 10, stk. 6«: »og 7«.

§ 3

I lov nr. 551 af 7. maj 2019 om ændring af lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v., lov om aktiv socialpolitik, lov om sygedagpenge, integrationsloven og forskellige andre love, foretages følgende ændring:

1. I § 2, nr. 61 og 62, ophæves.

§ 4

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. maj 2020, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. § 1, nr. 7, 8, og 12-15 og § 2, nr. 6, har virkning fra den 1. januar 2020.

Stk. 3. Beskæftigelsesministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttræden af § 1, nr. 9-11.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
- 1.1. Baggrund
2. Lovforslagets indhold
- 2.1. Ændringer i lov om aktiv socialpolitik
- 2.1.1. Overgangsregel om ret til ferie med ledighedsydelse i perioden 1. maj 2020 til og med 31. august 2020
- 2.1.1.1. Gældende ret
- 2.1.2.2. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
- 2.1.2. Konsekvensændringer som følge af ændring af § 22 i lov om aktiv socialpolitik
- 2.1.2.1. Gældende ret
- 2.1.2.2. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
- 2.1.3. Ændring af bestemmelse om cv for åbenlyst uddannelsesparate
- 2.1.3.1. Gældende ret
- 2.1.3.2. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
- 2.1.4. Nedsættelse af hjælp efter § 43 skal være afviklet inden for 5 år
- 2.1.4.1. Gældende ret
- 2.1.4.2. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
- 2.1.5. Øvrige konsekvensændringer i lov om aktiv socialpolitik
- 2.1.5.1. Gældende ret
- 2.1.5.2. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
- 2.2. Ændringer i lov om en aktiv beskæftigelsespolitik
- 2.2.1. Justering af paragrafhenviisning til løntilskudssatserne
- 2.2.1.1. Gældende ret
- 2.2.1. 2. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
- 2.2.2. Bemyndigelsesbestemmelse til regler om fravigelse af rimelighedskravet for særlige målgrupper
- 2.2.2.1. Gældende ret
- 2,2,2.2. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
- 2.2.3. Befordringsgodtgørelse i forbindelse med tilbud for visse målgrupper
- 2.2.3.1. Gældende ret
- 2.2.3.2. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
- 2.2.4. Overgangsbestemmelse om opgørelse af sammenhængende perioder
- 2.2.4.1. Gældende ret
- 2.2.4.2. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
- 2.2.5. Overgangsbestemmelse for voksenlærlingeordningen
- 2.2.5.1. Gældende ret
- 2.2.5.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
3. Økonomiske konsekvenser for det offentlige
4. Implementeringskonsekvenser for det offentlige
5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
6. Administrative konsekvenser for borgerne

7. *Miljømessige konsekvenser*
8. *Forholdet til EU-retten*
9. *Hørte myndigheder og organisationer*
10. *Sammenfattende skema*

1. Indledning

Dette lovforslag indeholder en række justeringer til allerede vedtagne lovforslag om ændring i reglerne for ferie med ledighedsydelse som følge af indførelse af samtidighedsferie, ny hovedlov om en aktiv beskæftigelsesindsats, konsekvenslovforslag som følge af den nye hovedlov om en aktiv beskæftigelsesindsats samt ændring af lov om aktiv socialpolitik, integrationsloven og forskellige andre love om enklere og skærpede sanktion, styrket kontrol med snyd og færre fejludbetalinger m.v.

1.1. Baggrund

Ved lov nr. 701 af 8. juni 2018 blev der foretaget konsekvensændringer i ydelseslovgivningen som følge af bl.a. indførelsen af samtidighedsferie.

Loven blev gennemført på baggrund af ”Aftale om at alle lønmodtagere skal have ret til betalt ferie – ny ferieordning med samtidighedsferie”, som den tidligere regering (Venstre, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti) indgik med Socialdemokraterne, Dansk Folkeparti, Alternativet, Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti den 31. oktober 2017.

Lov nr. 701 af 8. juni 2018 udmønter den del af aftalen, der vedrører justering af retten til ferie med ledighedsydelse i lov om aktiv socialpolitik, så den tilpasses principperne i den nye ferielov.

I lov om aktiv socialpolitik blev reglerne for ferie med ledighedsydelse justeret, således at personer, der modtager ledighedsydelse, løbende får ret til at afholde ferie med ledighedsydelse. En modtager af ledighedsydelse, som har modtaget ydelsen i hele ferieåret fra den 1. september til den 31. august får ret til at afholde 25 feriedage, svarende til 5 ugers ferie. Hvis modtageren ikke har modtaget ledighedsydelse i hele ferieåret, sker der en forholdsmæssig beregning af retten til ferie med ledighedsydelse.

Ferie med ledighedsydelse er ikke omfattet af ferielovens regler men reguleres særskilt i lov om aktiv socialpolitik.

Med lov nr. 548 af 7. maj 2019, der gennemførte aftalen om en forenklet beskæftigelsesindsats fra august 2018, som den tidligere regering (Venstre, Liberal Alliance og Det konservative Folkeparti) indgik med Socialdemokratiet, Dansk Folkeparti, Det Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti, trådte en ny hovedlov om en aktiv beskæftigelsesindsats i kraft den 1. januar 2020.

I forbindelse en nye hovedlov om en aktiv beskæftigelsesindsats blev der foretaget konsekvensændringer i lov om aktiv socialpolitik (lov nr. 551 af 7. maj 2019), og samtidig blev der foretaget ændringer i en række andre love, herunder lov nr. 1558 af 27. december 2019, som udmønter aftalen om enkle og skærpede sanktioner, som den tidligere regering (Venstre, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti) indgik med Socialdemokraterne og Dansk Folkeparti. Alle de nævnte ændringer skulle træde i kraft den 1. januar 2020.

Den nye hovedlov om en aktiv beskæftigelsesindsats er en gennemskrivning og forenkling af reglerne om beskæftigelsesindsatsen m.v. Efter lovens ikrafttræden har der vist sig et behov for at foretage nogle mindre ændringer/præciseringer i lovtæksten. Der er tale om ændringer, der er i overensstemmelse med den indgåede aftale, den afsatte økonomi og den forudsatte udmøntning.

Der er endvidere behov for at gennemføre en række mindre konsekvensændringer/præciseringer i lov om aktiv socialpolitik.

2. Lovforslagets indhold

Dette lovforslag indeholder en ændring af, hvor mange dage, man kan holde ferie med ledighedsydelse i ferieåret, som går fra 1. maj til og med 31. august 2020.

Lovforslaget indeholder derudover en række konsekvensændringer i lov om aktiv socialpolitik, som følge af lov nr. 174 af 27. februar 2019 om ændring af udlændingeloven, integrationsloven, repatrieringsloven og forskellige andre love samt konsekvensændringer af lov nr. 551 af 7. maj 2020 om ændring af lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v., lov om aktiv socialpolitik, lov om sygedagpenge, integrationsloven og forskellige andre love.

Lovforslaget indeholder tillige nogle mindre ændringer af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, der præciserer lovtæksten, så den bliver i overensstemmelse med intentionerne i aftale om en forenklet beskæftigelsesindsats.

2.1. Ændringer i lov om aktiv socialpolitik

2.1.1. Overgangsregel om ret til ferie med ledighedsydelse i perioden 1. maj 2020 til og med 31. august 2020

2.1.1.1. Gældende ret

Efter de gældende regler i § 74 e, stk. 1 og 2, har personer, der er ansat i fleksjob eller modtager ledighedsydelse, ret til ledighedsydelse under ferie.

Efter den gældende regel i § 74 e, stk. 3, gælder retten til ledighedsydelse under ferie for følgende dage og perioder:

1) Er retten til ledighedsydelse opnået, eller er ansættelsen sket i perioden fra den 1. maj til og med den 31. juli i et ferieår, har den pågældende ret til 15 dages ferie svarende til sammenlagt 3 uger med ledighedsydelse i det pågældende ferieår og herefter 25 dages ferie svarende til sammenlagt 5 uger med ledighedsydelse i det efterfølgende ferieår.

2) Er retten til ledighedsydelse opnået, eller er ansættelsen sket i perioden fra den 1. august til og med den 31. december i et ferieår, har den pågældende ret til 10 dages ferie svarende til sammenlagt 2 uger med ledighedsydelse i det pågældende ferieår og herefter 25 dages ferie svarende til sammenlagt 5 uger med ledighedsydelse i det efterfølgende ferieår.

3) Er retten til ledighedsydelse opnået, eller er ansættelsen sket i perioden fra den 1. januar til og med den 30. april i et ferieår, har den pågældende ret til 5 dages ferie svarende til sammenlagt 1 uge med ledighedsydelse i det pågældende ferieår og herefter 25 dages ferie svarende til sammenlagt 5 uger med ledighedsydelse i det efterfølgende ferieår.

Det følger af den gældende regel i § 74 e, stk. 4, at ferie med ledighedsydelse efter stk. 3 skal afholdes i ferieåret, der går fra 1. maj til 30. april. Ferie med ledighedsydelse, der ikke er afholdt inden ferieårets udløb, bortfalder.

Der sker fradrag i antallet af feriedage med ledighedsydelse i et ferieår efter stk. 3, i det omfang den pågældende til brug for samme ferieår har optjent ret til ferie med feriegodtgørelse eller løn og den optjente ret til ferie med feriegodtgørelse eller løn sammenlagt med retten til feriedage med ledighedsydelse overstiger 25 feriedage, jf. den gældende regel i § 74 e, stk. 5.

Det følger af den gældende regel i § 74 e, stk. 6, at personer, der har optjent ret til ferie med løn eller feriegodtgørelse, og som er ledige, kan få suppleret den løn under ferie eller feriegodtgørelse, som udbetales under ferien, med ledighedsydelse. Ledighedsydelsen og lønnen under ferie eller feriegodtgørelsen kan tilsammen højst udgøre et beløb, der svarer til det beløb, som personen er berettiget til efter § 74 a, stk. 2 og 3. Hvis en person, der har optjent ret til løn under ferie eller feriegodtgørelse, vælger ikke at holde ferie, kan der ikke udbetales ledighedsydelse for det antal dage, den optjente ret til ferie med løn eller feriegodtgørelse udgør.

2.1.1.2. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Ved en fejl blev der ikke indsat en overgangsregel i § 74 e om ferie med ledighedsydelse, således at der tages højde for, at ferieåret i 2020 er forkortet, således at det alene omfatter perioden fra 1. maj 2020 til og med 31. august 2020.

Det betyder, at en ansat i fleksjob, som ikke har optjent ret til ferie med løn eller feriegodtgørelse og en modtager af ledighedsydelse, i perioden fra 1. maj 2020 til og med 31. august 2020 vil have ret til op til 25 dage med ledighedsydelse.

Det foreslås derfor, at der i § 74 a, stk. 3, nr. 1-3, indsættes en bestemmelse om, at i perioden 1. maj 2020 til og med 31. august 2020 vil der højst kunne afholdes 17 dages ferie med ledighedsydelse.

Med forslaget vil personer, der kan modtage ledighedsydelse under ferie, få ret til 17 dages ferie med ledighedsydelse i perioden den 1. maj 2020 til og med den 31. august 2020.

Dette svarer stort set til de tilsvarende regler for personer, der modtager feriedagpenge.

De øvrige regler vedrørende ferie med ledighedsydelse finder fortsat anvendelse.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til dette lovforslags § 2, nr. 16.

2.1.2. Konsekvensændringer som følge af ændring af § 22 i lov om aktiv socialpolitik

2.1.2.1. Gældende ret

Efter den gældende regel i § 10 f, stk. 1, fremgår det, at en person alene kan modtage ydelser efter denne lovs kapitel 4, 6 a-6 c eller 7 med et niveau, der svarer til selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse efter § 22, stk. 3-5, i en periode på 3 år, hvis personen ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, §§ 114 d, 114 e eller 114 g for forhold begået i udlandet, straffelovens § 114 j, stk. 1, eller et udrejseforbud fastsat i medfør af § 2 b, stk. 1, i lov om pas til danske statsborgere m.v. og personen for den periode, som dommen omfatter, har modtaget en af følgende

ydelse: Dagpenge efter barselsloven, sygedagpenge fra kommunen efter lov om sygedagpenge, pension efter lov om social pension, pension efter lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v., arbejdsløshedsdagpenge, feriedagpenge eller efterløn efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., fleksydelse efter lov om fleksydelse, integrationsydelse, selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp, kontanthjælp, revalideringsydelse, ressourceforløbsydelse i ressourceforløb, ressourceforløbsydelse i jobafklaringsforløb eller ledighedsydelse efter denne lov, fleksløn tilskud efter §§ 123-125 eller tilskud til selvstændig virksomhed efter § 126 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, statens uddannelsesstøtte (SU) efter SU-loven eller statens voksenuddannelsesstøtte (SVU) efter lov om statens voksenuddannelsesstøtte.

Efter den gældende regel i § 10 h, stk. 1, kan en person alene modtage ydelser efter denne lovs kapitel 4, 6, 6 a, 6 b eller 7 på et niveau, der svarer til selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse efter § 22, stk. 3-5, i en periode på 3 år, hvis personen ved endelig dom er idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a.

Efter den gældende regel i § 91, stk. 3, fremgår, at kommunen skal træffe afgørelse om tilbagebetaling af udbetalte ydelser efter kapitel 4, 6, 6 a, 6 b og 7, hvis ydelserne overstiger niveauet for selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse efter § 22, stk. 3-5, for den periode, der er nævnt i §§ 10 f og 10 h.

Efter den gældende § 11, stk. 4, fremgår, at ved beregning af opholdsperioden efter stk. 3, 2. pkt., kan en person, der ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, §§ 114 d, 114 e eller 114 g for forhold begået i udlandet, straffelovens § 114 j, stk. 1, eller et udrejseforbud fastsat i medfør af § 2 b, stk. 1, i lov om pas til danske statsborgere m.v., og som for den periode, som dommen omfatter, har modtaget selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse, ikke medregne en karantæneperiode på 3 år. I den 3-årige karantæneperiode efter 1. pkt. udbetales selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse efter § 22, stk. 3, 4 eller 5.

Efter den gældende § 11, stk. 6, fremgår, at ved beregning af opholdsperioden efter stk. 3, 2. pkt., kan en person, der ved endelig dom er idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a, ikke medregne en karantæneperiode på 3 år. I den 3-årige karantæneperiode efter 1. pkt. udbetales selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse efter § 22, stk. 3, 4 eller 5.

Efter den gældende regel i § 22, stk. 2, fremgår, at selvforsørgelses- og hjemrejseydelsen og overgangsydelsen efter stk. 1 udgør et månedligt beløb på

- 1) 11.845 kr. (2017-niveau) for personer, der forsørger eget barn i hjemmet og har erhvervet ret til ekstra børnetilskud efter lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag, jf. dog stk. 3,
- 2) 8.290 kr. (2017-niveau) for personer, der forsørger eget barn i hjemmet og ikke har erhvervet ret til ekstra børnetilskud efter lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag,
- 3) 5.923 kr. (2017-niveau) for personer, der er fyldt 30 år, og personer under 30 år, der ikke bor hos en eller begge forældre, og
- 4) 2.552 kr. (2017-niveau) for personer under 30 år, der bor hos en eller begge forældre.

Efter den gældende regel i § 22, stk. 3, fremgår, at for en enlig forsørger, der ikke har erhvervet ret til ekstra børnetilskud som følge af betingelserne i § 5, stk. 1, nr. 1, eller § 5 a i lov om børnetilskud og

forskudsvis udbetaling af børnebidrag, ydes selvforsørgelses- og hjemrejseydelsen og overgangsydelsen med den sats, som den enlige forsøger ville have haft ret til, hvis betingelserne i lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag var opfyldt. Det samme gælder for en enlig forsøger, der ikke har erhvervet ret til ekstra børnetilskud, som følge af at barnet er anbragt uden for hjemmet efter lov om social service, jf. § 5, stk. 1, nr. 4, i lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag.

Efter den gældende § 22, stk. 4, fremgår, at kommunen yder efter ansøgning en danskbonus til en person, der modtager hjælp efter stk. 2 eller § 27 a, 2. pkt., og som har bestået Prøve i Dansk 2, jf. § 9, stk. 1, i lov om danskuddannelse til voksne udlændinge m.fl., eller FVU læsning trin 2, jf. lov om forberedende voksenundervisning og ordblindeundervisning for voksne, eller tilsvarende eller højere prøve i dansk, jf. dog stk. 6. Danskbonus består af et månedligt tillæg til integrationsydelsen på 1.541 kr. (2017-niveau) inden for en 6 måneders periode. Der kan opnås ret til danskbonus efter 1. pkt. én gang. Personer, der tidligere har opnået ret til dansktillæg efter denne lov eller danskbonus efter integrationslovens § 22, har ikke ret til danskbonus efter 1. pkt.

Af den gældende § 22, stk. 5, fremgår, at danskbonus udgør et månedligt beløb på 1.500 kr. (2015-niveau), dog således at den samlede hjælp ikke overstiger, hvad personen ville være berettiget til efter §§ 23-25, såfremt opholdskravet i § 11, stk. 3, var opfyldt.

2.1.2.2. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Bestemmelserne om størrelsen på selvforsørgelses- og hjemrejseydelse og overgangsydelse blev ændret ved lov nr. 174 af 27. februar 2019 om ændring af udlændingeloven, integrationsloven, repatrieringsloven og forskellige andre love. Det fremgår af den vedtagne § 6, nr. 11, at § 22, stk. 2, ophæves, og at der i stedet indsættes et nyt stk. 2-4., Det fremgik af den foreslåede § 22, stk. 2, at de personer, der er nævnt i stk. 1, og som er omfattet af § 2, stk. 2 og 3, i integrationsloven samt omfattet af selvforsørgelses- og hjemrejseprogrammet i integrationsloven, modtager selvforsørgelses- og hjemrejseydelse. Øvrige personer, der er nævnt i stk. 1, modtager overgangsydelse.

Det fremgik videre af den foreslåede § 22, stk. 3, at selvforsørgelses- og hjemrejseydelse og overgangsydelse efter stk. 1 udgør et månedligt beløb på

- 1) 10.145 kr. (2019-niveau) for personer, der forsørger eget barn i hjemmet og har erhvervet ret til ekstra børnetilskud efter lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag, jf. dog stk. 4, nr. 1, og stk. 5,
- 2) 7.498 kr. (2019-niveau) for personer, der forsørger eget barn i hjemmet og ikke har erhvervet ret til ekstra børnetilskud efter lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag, jf. dog stk. 4, nr. 2,
- 3) 6.072 kr. (2019-niveau) for personer, der er fyldt 30 år, og personer under 30 år, der ikke bor hos en eller begge forældre, og
- 4) 2.616 kr. (2019-niveau) for personer under 30 år, der bor hos en eller begge forældre.

Af den foreslåede § 22, stk. 4, fremgik det, at selvforsørgelses- og hjemrejseydelse og overgangsydelse efter stk. 1 udgør uanset stk. 3 et månedligt beløb på

- 1) 12.145 kr. (2019-niveau) for personer, der forsørger eget barn i hjemmet, har erhvervet ret til ekstra børnetilskud efter lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag, jf. dog stk. 5, og har optjent ret til mindre end 36 måneders børne- og ungeydelse i medfør af lov om en børne- og ungeydelse.
- 2) 8.498 kr. (2019-niveau) for personer, der forsørger eget barn i hjemmet og ikke har erhvervet ret til ekstra børnetilskud efter lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag, og hvor der for

parrets barn er optjent ret til mindre end 36 måneders børne- og ungeydelse i medfør af lov om en børne- og ungeydelse.

Efter den foreslåede § 22, stk. 5, fremgik det, at for en enlig forsørger, der ikke har erhvervet ret til ekstra børnetilskud som følge af betingelserne i § 5, stk. 1, nr. 1, eller § 5 a i lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag, ydes selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse med den sats, som den enlige forsørger ville have haft ret til, hvis betingelserne i lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag var opfyldt. Det samme gælder for en enlig forsørger, der ikke har erhvervet ret til ekstra børnetilskud, som følge af at barnet er anbragt uden for hjemmet efter lov om social service, jf. § 5, stk. 1, nr. 4, i lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag.

Med lov nr. 1550 af 27. december 2019 om et midlertidigt børnetilskud til visse forsørgere bliver § 6, nr. 11, i lov nr. 174 af 27. februar 2019 om ændring af udlændingeloven, integrationsloven, repatrieringsloven og forskellige andre love ophævet ved § 22, nr. 1. Man ophæver dog ikke samtidigt § 6, nr. 4 og 7, i lov nr. 174 af 27. februar 2019, hvor der bliver henvist til § 22, stk. 3-5, om satserne for selvforsørgelses- og hjemrejse ydelse og overgangsydelse.

Det foreslås derfor, at henvisningen i § 10 f, stk. 1, § 10 h, stk. 1 og § 91, stk. 3, til § 22, stk. 3-5, ændres til § 22, stk. 2 og 3.

Det foreslås samtidigt, at henvisningen i § 11, stk. 4, 2. pkt. og stk. 6, 2. pkt., til § 22, stk. 3, 4 eller 5, ændres til § 22, stk. 2 eller 3.

Hermed vil der ske en korrekt henvisning til satsen på selvforsørgelses- og hjemrejseydelse og overgangsydelse, som ydelsesmodtagerne kan modtage.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til dette lovforslags § 1, nr. 1 og 3.

2.1.3. Ændring af bestemmelse om cv for åbenlyst uddannelsesparate

2.1.3.1. Gældende ret

Efter de gældende regler i § 13 a, stk. 2, 2. pkt., i lov om aktiv socialpolitik fremgår det, at en person, der modtager selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse eller uddannelseshjælp som åbenlyst uddannelsesparat, hurtigst muligt og senest 3 uger efter første henvendelse til kommunen om hjælp skal registrere cv-oplysninger på Jobnet om kompetencer, erfaringer og øvrige relevante forhold.

Det følger af de gældende regler i integrationsloven, at personer, der modtager selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse og er omfattet af et selvforsørgelses- og hjemrejseprogram eller et introduktionsprogram efter integrationsloven alene kan visiteres som jobparate eller aktivitetsparate. Personer, der modtager selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse, og er omfattet af et selvforsørgelses- og hjemrejseprogram eller et introduktionsprogram efter integrationsloven kan derfor ikke visiteres som uddannelsesparate, herunder åbenlyst uddannelsesparate. Det er alene personer, der modtager overgangsydelse og ikke er omfattet af et introduktionsprogram, der kan visiteres som uddannelsesparat, herunder åbenlyst uddannelsesparat.

2.1.3.2. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Da personer, der modtager selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse og er omfattet af et selvforsørgelses- og hjemrejseprogram eller et introduktionsprogram, ikke vil kunne visiteres åbenlyst uddannelsesparate foreslås det, at bestemmelsen i § 13, stk. 2, 2. pkt., ændres, således at det ikke længere fremgår, at personer, der modtager selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse og som er omfattet af et program efter integrationsloven, er omfattet af bestemmelsen for cv for åbenlyst uddannelsesparate.

Hermed vil bestemmelsen være i overensstemmelse med de gældende regler om visitation af modtagere selvforsørgelses- og hjemrejseydelse og overgangsydelse, som er omfattet af et program efter integrationsloven. Overgangsydelsesmodtagere, som ikke er omfattet af et introduktionsprogram efter integrationsloven, vil fortsat være omfattet af bestemmelsen, da de kan visiteres uddannelsesparat, herunder åbenlyst uddannelsesparat.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til dette lovforslags § 1, nr. 4.

2.1.4. Nedsættelse af hjælp efter § 43 skal være afviklet inden for 5 år.

2.1.4.1. Gældende ret

Efter den gældende regel i § 43, stk. 1, om at en person, som modtager hjælp efter §§ 22-25 a, dog undtaget § 23, stk. 3 og § 25, stk. 4, på mindre end 11.423 kr. pr. måned (2019-niveau), skal have hjælpen nedsat med tre sanktionssatser efter § 35, stk. 4, pr. måned i 3 måneder og skal herudover tilbagebetale den nedsatte hjælp i 20 uger, hvis den pågældende mod bedre vidende

- 1) har tilsidesat sin pligt til at oplyse om arbejde efter § 11, stk. 2, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område eller efter § 49, stk. 2, i integrationsloven eller
- 2) uberettiget har modtaget hjælp under ophold i udlandet.

Det følger af den gældende regel i § 43, stk. 2, at beregningen af tilbagebetalingskravet sker på grundlag af hjælpen for første hele kalendermåned efter afgørelsen og de efterfølgende måneder. Hjælpen afrundes til nærmeste hele kronebeløb. Hvis en person tillige er omfattet af en sanktion efter §§ 36-40 a eller i øvrigt ikke er berettiget til hjælp, udskydes sanktionen om tilbagebetaling af hjælpen efter stk. 1, indtil sanktionen efter §§ 36-40 a er afviklet eller bortfaldet, eller der på ny ydes hjælp. Hvis sanktionen efter stk. 1, allerede er påbegyndt, udskydes den resterende del af sanktionen, indtil sanktionen efter §§ 36-40 a er afviklet, eller der på ny ydes hjælp.

Det følger videre af de gældende regler i § 43, stk. 3 og 4, at kommunen træffer afgørelse om tilbagebetaling af hjælpen efter stk. 1 og 2, og at tilbagebetaling af hjælpen efter stk. 1 sker efter § 95.

I den gældende regel i § 42 om samme hændelser, fremgår det af stk. 3, at nedsættelsen af hjælpen efter stk. 1 bortfalder, hvis den ikke er afviklet inden for 5 år fra det tidspunkt, hvor kommunen har konstateret forseelsen.

Der er ikke indsat en lignende bestemmelse i § 43.

2.1.4.2. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

§ 43 er med lov nr. 1558 af 27. december 2019 blevet ændret, således at målgruppen – i lighed med målgruppen i § 42 – vil skulle have hjælpen nedsat som følge af, at personen mod bedre vidende 1) har tilsidesat sin pligt til at oplyse om arbejde efter § 11, stk. 2, i lov om retssikkerhed og administration på det

sociale område eller efter § 49, stk. 2, i integrationsloven eller 2) uberettiget har modtaget hjælp under ophold i udlandet.

Der blev imidlertid ikke indsat en bestemmelse i § 43 om, at hvis nedsættelsen af hjælpen ikke er blevet afviklet inden for 5 år fra det tidspunkt, hvor kommunen har konstateret forseelsen, så vil nedsættelsen bortfalde. Det har i forbindelse med indgåelsen af aftale om enklere og skærpede sanktioner været forudsat, at reglerne skulle svare til de tilsvarende regler i § 42.

Det foreslås derfor, at der i § 43 indsættes en bestemmelse om, at nedsættelsen af hjælpen efter stk. 1 bortfalder, hvis den ikke er afviklet inden for 5 år fra det tidspunkt, hvor kommunen har konstateret forseelsen.

Dermed bliver reglerne enslydende i forhold, hvornår nedsættelsen af hjælpen efter § 42, stk. 1 og § 43, stk. 1, bortfalder.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til dette lovforslags § 1, nr. 6.

2.1.5. Øvrige konsekvensændringer i lov om aktiv socialpolitik

2.1.5.1. Gældende ret

Det følger af den gældende regel i § 13 f, stk. 12, nr. 3, at opgørelsen af arbejde inden for de seneste 12 kalendermåneder efter stk. 1, nr. 2, og stk. 3, nr. 2, sker for hver ægtefælle for sig. Perioden på 12 kalendermåneder for både en ægtefælle, jf. stk. 1, nr. 2, og stk. 3, nr. 2, og en ugift person, jf. stk. 6, nr. 2, forlænges med 3) perioder, hvor den pågældende har modtaget støtte efter lov om social service til pasning af handicappet barn, handicappet voksen eller døende nærtstående eller efter lov om ret til orlov og dagpenge ved barsel til pasning af alvorligt sygt barn.

Det følger af den gældende regel i § 10 h, stk. 1, at en person alene kan modtage ydelser efter denne lovs kapitel 4, 6, 6 a, 6 b og 7 på et niveau, der svarer til selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse efter § 22, stk. 2 og 3, i en periode på 3 år, hvis personen ved endelig dom er idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a.

Det følger af den gældende regel i § 91, stk. 3, at kommunen skal træffe afgørelse om tilbagebetaling af udbetalte ydelser efter kapitel 6, 6 a, 6 b og 7, hvis ydelserne overstiger niveauet for selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse efter § 22, stk. 2 og 3, for den periode, der er nævnt i §§ 10 f og 10 h.

Det følger videre af den gældende regel i § 96, at har en person, der modtager hjælp efter kapitel 4 og 6, ikke betalt for dag- eller klubtilbud efter dagtilbudsloven eller lov om social service, kan kommunen fradrage den fremtidige månedlige betaling i den fremtidige hjælp efter kapitel 4 og 6.

Efter den gældende regel i § 69, stk. 1, er der en betingelse for at modtage ressourceforløbsydelse efter § 68, at personen ikke har et rimeligt tilbud om arbejde, og at personen aktivt deltager i det individuelt tilrettelagte ressourceforløb.

Efter den gældende regel i § 69, stk. 2, fremgår det, at afviser en person at modtage behandling foretaget af en læge i form af operation eller lægeordineret medicin eller lægebehandling af tilsvarende indgribende

karakter, kan dette ikke tillægges betydning for kommunens vurdering af, om personen har ret til ressourceforløbsydelse i ressourceforløb. Denne ændring blev indsat ved lov nr. 405 af 1. maj 2019.

Efter den gældende regel i § 69, stk. 3, fremgår det, at kommunen har pligt til at vurdere, om en person, der modtager ressourceforløbsydelse efter § 68, fortsat opfylder betingelserne herfor, hvis personen

- 1) ikke deltager i tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, eller anden lovgivning, som fremgår af rehabiliteringsplanen eller en helhedsorienteret plan,
- 2) afslår et tilbud om arbejde, som personen er henvist til,
- 3) udebliver fra en samtale i kommunen, hos anden aktør eller fra en rådighedsvurdering i kommunen, eller
- 4) undlader at give meddelelse til kommunen eller arbejdsgiver om sygdom i tilfælde, hvor personen er givet et tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller anden lovgivning, som fremgår af rehabiliteringsplanen eller en helhedsorienteret plan.

Efter den gældende regel i § 69, stk. 6, fremgår det, at for personer, som modtager ressourceforløbsydelse, og som har fået en helhedsorienteret plan, jf. § 30 b i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, erstatter en helhedsorienteret plan rehabiliteringsplanens indsatsdel.

Efter den gældende regel i § 69 k, stk. 1, er det en betingelse for at modtage ressourceforløbsydelse efter § 69 j, at personen deltager aktivt i jobafklaringsforløbet, genoptager sit arbejde delvis, når det er muligt, tager imod rimelige tilbud om arbejde og møder til jobsamtaler, som kommunen indkalder til som led i jobafklaringsforløbet. En person er berettiget til at modtage ressourceforløbsydelse fra første fraværsdag, hvor der ikke er ret til sygedagpenge efter lov om sygedagpenge, og frem til kommunen har truffet afgørelse om, at den pågældende opfylder betingelserne for et jobafklaringsforløb efter § 24 a i lov om sygedagpenge, uanset at den pågældende ikke har kunnet stå til rådighed efter 1. pkt. i denne periode.

Efter den gældende regel i § 69 k, stk. 2, fremgår det, at afviser en person at modtage behandling foretaget af en læge i form af operation eller lægeordineret medicin eller lægebehandling af tilsvarende indgribende karakter, kan dette ikke tillægges betydning for kommunens vurdering af, om personen har ret til ressourceforløbsydelse i jobafklaringsforløb.

Efter den gældende regel i § 69 k, stk. 3, fremgår det, at kommunen har pligt til at vurdere, om en person, der modtager ressourceforløbsydelse efter § 69 j, fortsat opfylder betingelserne herfor, hvis personen

- 1) ikke deltager i tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller anden lovgivning, som fremgår af rehabiliteringsplanen eller en helhedsorienteret plan,
- 2) afslår et tilbud om arbejde, som personen er henvist til,
- 3) udebliver fra en samtale i kommunen eller hos anden aktør eller fra en rådighedsvurdering i kommunen,
- 4) undlader at give meddelelse til kommunen eller arbejdsgiveren om sygdom i tilfælde, hvor personen er givet et tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller anden lovgivning, som fremgår af rehabiliteringsplanen eller en helhedsorienteret plan.

Efter den gældende regel i § 69 k, stk. 6, fremgår det, at for personer, som modtager ressourceforløbsydelse, og som har fået en helhedsorienteret plan, jf. § 30 b i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, erstatter en helhedsorienteret plan rehabiliteringsplanens indsatsdel.

I lov nr. 551 af 7. maj 2019, fremgår det, at følgende ændringer – indsættelse af ”tilbud efter kapitel 5 i lov om kompensation til handicappede i erhverv, ændringen af ”samtale” til ”jobsamtale”, ændringen af ”plan”

til ”plan eller”, indsættelsen af et nyt nr. 5 i bestemmelserne og ændring af ”§ 30 b” til ”§ 46 ”, sker i § 69, stk. 2, og § 69 k, stk. 2, idet der ved en fejl ikke blev taget højde for, at der var indsat et nyt stk. 2, i §§ 69 og 69 k, ved § 2, nr. 3 og 7, i lov nr. 495 af 1. maj 2019.

2.1.5.2. Ministeriet overvejelser og den foreslåede ordning

Det foreslås, at ændre henvisningen til ”lov om ret til orlov og dagpenge ved barsel” til ”barselsloven” i § 13 f, stk. 12, nr. 3, idet det er denne betegnelse, som bruges generelt i loven.

Det foreslås, at konsekvensændre henvisningen i § 10 h, stk. 1, og § 91 fra kapitel 4, 6, 6 a, 6 b og 7 til kapitel 4, 6 a-6 c og 7 og i § 96 fra kapitel 4 og 6 til kapitel 4 og 6 c, da revalideringsafsnittet i lov om aktiv socialpolitik er flyttet til kapitel 6 c.

Dermed vil henvisningen være i overensstemmelsen med de gældende regler.

Det foreslås videre, at der i § 69, stk. 1, nr. 1 og 4 og § 69 k, stk. 3, nr. 1 og 4, efter tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats indsættes tilbud efter kapitel 5 i lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v., således som det var forudsat ved § 2, nr. 1, i lov nr. 551 af 7. maj 2019.

Det foreslås videre, at i § 69, stk. 3, nr. 3 og § 69 k, stk. 3, nr. 3, ændres samtale til jobsamtale, således som det var forudsat ved § 2, nr. 60 og 72, i lov nr. 551 af 7. maj 2019.

Det foreslås endvidere, at i § 69, stk. 3, nr. 4 og § 69 k, stk. 3, nr. 4, ændres plan til plan eller, således som det var forudsat ved § 2, nr. 61 og 73, i lov nr. 551 af 7. maj 2019. Ændringen af § 69, stk. 3, nr. 4, træder først i kraft, når beskæftigelsesministeren bestemmer dette.

Det foreslås videre, at der indsættes et nyt nr. 5, i § 69, stk. 3, og § 69 k, stk. 3, om, at hvis en person undlader at overholde den frist, som jobcenteret har fastsat for selv at booke en jobsamtale digitalt, jf. kapitel 7 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, således som det var forudsat ved § 2, nr. 62 og 74, i lov nr. 551 af 7. maj 2019. Ændringen af § 69, stk. 3, vedrørende nr. 5, træder først i kraft, når beskæftigelsesministeren bestemmer dette.

Det foreslås videre, at ændre i § 69, stk. 6 og § 69 k, stk. 6, således at henvisningen til § 30 b ændres til § 46, således som det var forudsat ved § 2, nr. 63, i lov nr. 551 af 7. maj 2019.

I lov nr. 551 af 7 maj 2019 om ændring af lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v., lov om aktiv socialpolitik, lov om sygedagpenge, integrationsloven og forskellige andre lov blev der ved ændringerne af § 2, nr. 1, 60-63 og 72-73 af §§ 69 og 69 k ikke taget højde for, at der med § 2, nr. 3 og 7, i lov nr. 495 af 1. maj 2019 blev indsat et nyt stk. 2 i §§ 69 og 69 k.

Det foreslås derfor, at ændringerne i § 2, nr. 61 og 62, i lov nr. 551 af 7. maj 2019 ophæves og nyaffattes ved dette lovforslag. Ikrafttrædelsesbestemmelsen i § 30, stk. 5, i lov nr. 551 af 7. maj 2019 er senere ændret ved § 18, nr. 3, i lov nr. 1558 af 27. december 2019 om ændring af lov om aktiv socialpolitik, integrationsloven og forskellige andre love.

Der er alene tale om en konsekvensændring, som ikke medfører materielle ændringer i reglerne.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til dette lovforslags § 1, nr. 2, 5, 7-15 og 17, og § 3, nr. 1.

2.2. Ændringer i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats

2.2.1. Justering af paragrafhenvi sning til løntilskudssatserne

2.2.1.1. Gældende ret

Det fremgår af den gældende § 76 stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, som trådte i kraft den 1. januar 2020, at løntilskuddet til private arbejdsgivere udgør 79,68 kr. pr. time, jf. dog stk. 4 og 5., og efter den gældende § 76, stk. 2, i loven udgør løntilskuddet til offentlige arbejdsgivere 115,73 kr. pr. time, jf. dog stk. 3-5. Bestemmelserne udgør hovedreglerne for det løntilskud, der udbetales til henholdsvis private og offentlige arbejdsgivere. I begge bestemmelser henvises der dog til efterfølgende stykker, som omhandler tilfælde, hvorefter der gælder en anden løntilskudssats.

2.2.1.2. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Efter vedtagelsen og ikrafttrædelsen af den nye lov om en aktiv beskæftigelsesindsats er Beskæftigelsesministeriet blevet opmærksom på, at der i § 76, stk. 1 og 2, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats bør henvises til flere af de efterfølgende stykker i § 76, så der ikke opstår tvivl om, at de efterfølgende stykker også indeholder undtagelser til satserne i stk. 1 og 2.

Lovens § 76, stk. 1 og 2, foreslås derfor præciseret, så der i tilstrækkeligt omfang henvises til de efterfølgende stykker.

Ændringen medfører ikke materielle ændringer, men er alene en lovteknisk ændring.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til dette lovforslags § 2, nr. 1 og 2.

2.2.2. Bemyndigelsesbestemmelse til regler om fravigelse af rimelighedskravet for særlige målgrupper

2.2.2.1. Gældende ret

Det fremgår af den gældende § 81 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler om ansættelse med løntilskud, herunder om betingelser for ansættelse med løntilskud og om, at lønnen og arbejdstiden under ansættelse med løntilskud hos offentlige arbejdsgivere kan nedsættes, hvis personen har ordinær beskæftigelse, samt om rimelighedskravet efter lovens § 77 og merbeskæftigelseskravet efter lovens § 79. Der kan også fastsættes regler om, at der for særlige målgrupper kan ske en fravigelse af merbeskæftigelseskravet.

2.2.2.2. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

I satspuljeaftalen fra 2019 blev det aftalt at permanentgøre en forsøgsordning for førtidspensionisters mulighed for ansættelse med løntilskud (tidligere kaldet skånejob). Ordningen betyder, at det såkaldte rimelighedskrav ikke skal opfyldes i forbindelse med ansættelse af førtidspensionister med løntilskud. Ordningen blev indarbejdet i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats med virkning fra 1. januar 2020.

Ved en lovteknisk fejl blev lovens bemyndigelsesbestemmelse i § 81 ikke tilrettet, så det klart fremgår, at der kan ske fravigelse af rimelighedskravet for særlige målgrupper.

Det foreslås præciseret i bestemmelsen, at der kan ske en sådan fravigelse.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til dette lovforslags § 2, nr. 3.

2.2.3. Befordringsgodtgørelse i forbindelse med tilbud for visse målgrupper

2.2.3.1. Gældende ret

Det fremgår af den gældende § 175, stk. 1, 3. pkt., i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at der efter en konkret vurdering kan gives befordringsgodtgørelse til personer omfattet af § 6, nr. 12 og 13, som deltager i tilbud efter kapitel 11-13.

Bestemmelsen vedrører for det første målgruppen af ledige selvforsørgende, dvs. personer, der ikke er i beskæftigelse og ikke opfylder betingelserne for at modtage offentlig hjælp til forsørgelse, herunder arbejdsløshedsdagpenge, forsørgelsesydelse efter lov om aktiv socialpolitik eller SU, og personer, der ikke kan få tilbud efter integrationsloven. Bestemmelsen vedrører for det andet målgruppen af unge under 18 år med behov for en uddannelses- og beskæftigelsesrettet indsats.

Til disse to målgrupper kan der efter en konkret vurdering gives befordringsgodtgørelse under deltagelse i tilbud, når den daglige transport mellem bopæl og tilbudsstedet og retur er mere end 24 km. Godtgørelsen pr. dag kan alene udbetales for de kilometer, der ligger ud over 24 km. Det fremgår, at bestemmelsen vedrører tilbud efter kapitel 11-13 (virksomhedspraktik, løntilskud og nytteindsats).

2.2.3.2. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det har været intentionen, at bestemmelsen om, at ledige selvforsørgende og unge under 18 år kan få befordringsgodtgørelse efter en konkret vurdering, skulle gælde for deltagelse i virksomhedspraktik, løntilskud samt vejledning og opkvalificering. Det er ikke muligt for de to målgrupper at deltage i tilbud om nytteindsats.

Det foreslås, at lovtæksten rettes, således at det fremgår, at § 175, stk. 1, 3. pkt., vedrører deltagelse i tilbud efter lovens kapitel 11, 12 og 14 (virksomhedspraktik, løntilskud samt vejledning og opkvalificering). Dermed vil målgrupperne af ledige selvforsørgende og unge under 18 år efter en konkret vurdering kunne få befordringsgodtgørelse under deltagelse i tilbud om virksomhedspraktik, løntilskud og vejledning og opkvalificering, for den transport mellem bopæl og tilbudsstedet og retur, der ligger ud over 24 km pr. dag. Lovteksten bringes dermed i overensstemmelse med intentionen i loven og med den tidligere lov før 1. januar 2020.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til dette lovforslags § 2, nr. 4.

2.2.4. Overgangsbestemmelse om opgørelse af sammenhængende perioder

2.2.4.1. Gældende ret.

Den gældende lovs § 209, stk. 8, er en overgangsbestemmelse til lovens § 9 om opgørelse af tidsperioder for kontaktførelse, jobrettet uddannelse og ret og pligt til tilbud. Det fremgår af bestemmelsen, at den integrationsydelse, som en person har modtaget uden for selvforsørgelses- og hjemrejseprogrammet eller introduktionsprogrammet forud for lovens ikrafttræden den 1. januar 2020, sidestilles med overgangsydelse, når perioder med samme forsørgelsesydelse skal opgøres.

Bestemmelsen vedrører således personer, der modtager overgangsydelse, og som før lovens ikrafttrædelse modtog integrationsydelse. I bestemmelsen omtales disse som målgrupperne § 6, stk. 2-5, hvilket skulle have været målgrupperne i § 6, nr. 2-5. Der eksisterer ikke i den gældende lov en § 6, stk. 2-5.

2.2.4.2. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det foreslås, at lovtæksten rettes til den præcise betegnelse for de målgrupper i loven, der kan være overgangsydelsesmodtagere, nemlig målgrupperne i lovens § 6, nr. 2-5. Dermed bringes bestemmelsen i overensstemmelse med intentionen i reglerne.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til dette lovforslags § 2, nr. 5.

2.2.5. Overgangsbestemmelse for voksenlærlingeordningen

2.2.5.1. Gældende ret

I lov om aktiv beskæftigelsesindsats som trådte i kraft 1. januar 2020, blev reglerne ændret i voksenlærlingeordningen, så der fremover, for personer, der kommer fra ledighed, kun er én tilskudssats på 45 kr. i timen til arbejdsgiveren i praktikperioden. Tidligere var der tilskudssatser på 30 kr. og 40 kr. i timen. Den gældende tilskudssats er reguleret i § 159, stk. 2.

Den gældende overgangsbestemmelse for voksenlærlingsordningen fremgår af lovens § 209, stk. 9. Det fremgår heraf, at for arbejdsgivere, som før den 1. januar 2020 har indgået uddannelsesaftale med voksne, som kommer fra ledighed, og som er bevilget tilskud efter § 98 g, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. lovbekendtgørelse nr. 1342 af 21. november 2016 med senere ændringer, eller efter § 10, stk. 6, i bekendtgørelse om forsøg på beskæftigelsesområdet, jf. bekendtgørelse nr. 1597 af 14. december 2018 med senere ændringer, forhøjes tilskudssatsen fra den 1. januar 2020 efter denne lovs § 159, stk. 2.

Det betyder, at arbejdsgivere, som før den 1. januar 2020 har fået bevilget tilskud - som kunne være 30 eller 40 kr. - efter de nævnte bestemmelser, vil få hævet deres tilskud til 45 kr.

2.2.5.2. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

I overgangsbestemmelsen i § 209, stk. 9, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, er der udeladt en mindre målgruppe af voksenlærlinge, der kommer fra ledighed, som skulle have været omfattet. Det betyder, at arbejdsgiverne for denne gruppe af voksenlærlinge ikke pr. 1. januar 2020 er omfattet af takstforhøjelsen til 45 kr. i timen.

Der er tale om personer omfattet af § 10, stk. 7, i tidligere gældende bekendtgørelse om forsøg på beskæftigelsesområdet, jf. bekendtgørelse nr. 1597 af 14. december 2018 med senere ændringer, og som var startet som voksenlærlinge i perioden fra den 1. april 2018 til den 1. januar 2020.

Efter § 10, stk. 7, kunne tilskud til arbejdsgiver, der indgik uddannelsesaftale med voksne over 25 år, som kom fra ledighed, udgøre 30 kr. pr. time i praktikken. Målgruppen efter § 10, stk. 7, var personer omfattet af tidligere gældende § 2, nr. 1-3, nr. 12 og nr. 13 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats (dagpengemodtagere, kontanthjælpsmodtagere og uddannelseshjælpsmodtagere samt integrationsydelsesmodtagere, som ikke var omfattet af integrationsprogrammet) og som var:

- ledige ufaglærte, der havde under 2 måneders ledighed ved påbegyndelsen af det aktuelle uddannelsesforløb, da de blev voksenlærlinge eller
- ledige ufaglærte, som kom fra anden offentlig forsørgelse end de ovenfor nævnte fx ressourceforløbsydelse eller kom fra selvforsørgelse.

Ved ufaglærte forstås i denne sammenhæng en person, som ikke har en erhvervsuddannelse eller anden erhvervsrettet uddannelse, der med hensyn til niveau og varighed kan sidestilles med eller overstiger en erhvervsuddannelse.

Det foreslås, at ovenstående målgruppe i § 10, stk. 7, i den tidligere gældende bekendtgørelse om forsøg på beskæftigelsesområdet, jf. bekendtgørelse nr. 1597 af 14. december 2018 med senere ændringer, bliver omfattet af overgangsbestemmelsen i gældende § 209, stk. 9, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Den foreslåede ændring vil være i overensstemmelse med hensigten om, at der kun skal være én tilskudssats på 45 kr. pr. time i praktikperioden, for personer der kommer fra ledighed.

Det foreslås, at ændringen skal have tilbagevirkende kraft fra 1. januar 2020.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til dette lovforslags § 2, nr. 6. og § 4, stk. 2

3. Økonomiske konsekvenser for det offentlige

De foreslåede ændringer i lov om aktiv socialpolitik har ikke økonomiske konsekvenser.

De foreslåede mindre lovtekniske ændringer til lov om en aktiv beskæftigelsesindsats har ikke økonomiske konsekvenser, som ligger ud over de økonomiske konsekvenser, som var forudsat ved vedtagelsen af lov nr. 548 af 7. maj 2019 og den aftale om en forenklet beskæftigelsesindsats fra august 2018, som loven udmøntede. Der henvises til kapitel 5 i bemærkningerne til L209 som fremsat den 27. marts 2019.

4. Implementeringskonsekvenser for det offentlige

Som omtalt i afsnit 2.10 foreslås den gældende overgangsbestemmelse for voksenlærlingeordningen i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats udvidet til også at gælde en mindre målgruppe fra en tidligere forsøgsbekendtgørelse, så den bringes i overensstemmelse med intentionen. Ændring indebærer, at arbejdsgiverne også får et tilskud på 45 kr. i timen til denne gruppe af voksenlærlinge, som kommer fra ledighed.

Jobcentrene i kommunerne vil i et begrænset antal sager skulle rette op bagudrettet fra 1. januar 2020 for de arbejdsgivere, der bliver berettiget til forhøjet tilskud, efter den foreslåede ændring i § 2, nr. 6.

Lovforslaget lever op til de syv principper for digitaliseringsklar lovgivning, jf. aftale om digitaliseringsklar lovgivning indgået af Folketingets partier i januar 2018, idet lovforslagets ovennævnte indhold understøtter muligheden for digital administration under hensyntagen til borgernes data- og retssikkerhed.

Lovforslaget er udformet under hensyntagen til ambitionen i aftale om en digitaliseringsklar lovgivning, så loven kan understøttes digitalt. Lovteksten er i videst muligt omfang udformet med objektive kriterier, så lovgivningen er digitaliseringsklar og der er mulighed for effektiv it-anvendelse i kontroløjemed.

Reglerne er formuleret teknologineutralt, så de også kan rumme fremtidig teknologisk udvikling og med lovforslaget bliver flere ordninger understøttet af digitale løsninger.

Ved udarbejdelse af lovforslaget, er der taget højde for at anvende den eksisterende offentlige it-infrastruktur, herunder f.eks. Jobnet, og at behandlingen af borgernes oplysninger kan finde sted inden for rammerne af databeskyttelsesreglerne.

Hensigten er, at de mange data på beskæftigelsesområdet bringes bedre i spil til gavn for kommuner, borgere og virksomheder.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Det vurderes, at lovforslagets § 2, nr. 6, om overgangsbestemmelsen for voksenlærlinge medføre en positiv økonomisk konsekvens for de virksomheder, der har indgået uddannelsesaftale med voksne, som kommer fra ledighed, og som er bevilget tilskud på 30 kr. pr. time, i perioden fra den 1. april 2018 til den 1. januar 2020, efter § 10, stk. 7, i bekendtgørelse om forsøg på beskæftigelsesområdet, jf. bekendtgørelse nr. 1597 af 14. december 2018 med senere ændringer. Med lovforslaget vil tilskud til virksomheden for denne målgruppe hæves til 45 kr. pr. time. Der vurderes, at det administrativt vil være lettere for virksomheder, der har voksenlærlinge, at der kun er én tilskudstakst for voksenlærlinge, der kommer fra ledighed.

De fem principper for agil, erhvervsrettet regulering, som skal gøre det lettere at anvende nye digitale teknologier og forretningsmodeller, herunder 1) muliggør anvendelse af nye forretningsmodeller, 2) teknologineutral, 3) mere enkel og formålsbestemt, 4) helhedstænkende og 5) sikrer brugervenlig digitalisering, vurderes ikke at være relevante i forhold til indeværende lovforslag.

6. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget har ikke administrative konsekvenser for borgerne.

7. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

8. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ikke materielle ændringer, som er af betydning i forhold til EU's regler om statsstøtte for så vidt angår de to ordninger, løntilskudsordningen efter kapitel 12 og voksenlærlingeordningen efter kapitel 23 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Løntilskudsordningen er omfattet af Kommissionens forordning (EU) nr. 651/2014 af 17. juni 2014 om visse kategorier af støttes forenelighed med det indre marked i henhold til traktatens artikel 107 og 108 (grupprefritagelsesforordningen), EU-Tidende 2014, nr. L 187, side 1-78.

Voksenlærlingeordningen er omfattet af Kommissionens forordning (EU) nr. 1407/2013 af 18. december 2013 om anvendelse af artikel 107 og 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde på de minimis-støtte, EU-Tidende 2013, nr. L 352, side 1-8:

9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslaget har i perioden fra den 26. februar 2020 til og med den 4. marts 2020 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

Ankestyrelsen, ATP, Arbejdsløshedskassen for Selvstændige Erhvervsdrivende (ASE), Beskæftigelsesrådets Ydelsesudvalg, Business Danmark, DAK, Danmarks Frie Fagforening, Danske Advokater, Dansk Socialrådgiverforening, Danske Handicaporganisationer, Danske Regioner, Dansk

Retspolitisk Forening, Danske Revisorer, Datatilsynet, Det Centrale Handicapråd, Det faglige hus, Finanssektorens Arbejdsgiverforening, Foreningen af kommunale social-, sundheds- og arbejdsmarkedschefer i Danmark, Foreningen af Statsautoriserede Revisorer, Forhandlingsfællesskabet, Frie Funktionærer, Institut for Menneskerettigheder, Jobrådgivernes Brancheforening, KL, Landsforeningen af nuværende og tidligere Psykiatribrugere (LAP), Kristelig Arbejdsgiverforening, Kristelig Fagbevægelse, Rigsrevisionen, Rådet for Psykisk Sårbare på arbejdsmarkedet, Rådet for Socialt Udsatte, SAND – De hjemløses landsorganisation, Udbetaling Danmark og Ældresagen.

10. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/-mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter	
Er i strid med de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering /Går videre end minimumskrav i EU-regulering	JA	NEJ X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Efter de gældende regler i § 10 f, stk. 1, § 10 h, stk. 1 og § 91, stk. 3, henvises der til § 22, stk. 3-5.

Ved en fejl er § 6, nr. 4, i lov nr. 174 af 27. februar 2019 om ændring af udlændingeloven, integrationsloven, repatrieringsloven og forskellige andre love ikke ophævet i forbindelse med ændringen af § 6, nr. 11, vedrørende ændringen af § 22, stk. 2-4, som blev ophævet ved § 22, nr. 1, i lov nr. 1550 af 27. december 2019 om midlertidigt børnetilskud til visse forsørgere.

Det medfører, at den henvisning til satser i § 22 om selvforsørgelses- og hjemrejseydelse og overgangsydelse, som fremgår af den gældende lovgivning, ikke er korrekt.

Det foreslås derfor, at henvisningen i § 10 f, stk. 1, § 10 h, stk. 1 og § 91, stk. 3, til § 22, stk. 3-5, ændres til § 22, stk. 2 og 3.

Hermed sker der en korrekt henvisning til satsen på selvforsørgelses- og hjemrejseydelse og overgangsydelse, som ydelsesmodtagerne kan modtage.

Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger, afsnit 2.1.2.

Til nr. 2

Efter de gældende regler i § 10 h, stk. 1, og § 91, stk. 3, henvises til kapitel 4, 6, 6 a, 6 b og 7.

Kapitel 6 blev imidlertid ophævet med § 2, nr. 57, og reglerne om revalidering blev indsat i et nyt kapitel 6 c med § 2, nr. 77, i lov nr. 551 af 7. maj 2019 om ændring af lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsats m.v., lov om aktiv socialpolitik, lov om sygedagpenge, integrationsloven og forskellige andre love.

Det foreslås derfor, at henvisningen i § 10 h, stk. 1, og § 91, stk. 3, ændres fra ”kapitel 4, 6, 6 a, 6 b og 7” til kapitel 4, 6 a- 6 c og 7”.

Der er ikke med ændringen tilsigtet nogle materielle ændringer.

Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger, afsnit 2.1.5.

Til nr. 3

Efter de gældende bestemmelser i § 11, stk. 4, 2. pkt. og stk. 6, 2. pkt. henvises der til § 22, stk. 3, 4 eller 5.

Ved en fejl er § 6, nr. 7, i lov nr. 174 af 27. februar 2019 om ændring af udlændingeloven, integrationsloven, repatrieringsloven og forskellige andre love ikke ophævet i forbindelse med ændringen af § 6, nr. 11, vedrørende ændringen af § 22, stk. 2-4, som blev ophævet ved § 22, nr. 1, i lov nr. 1550 af 27. december 2019 om midlertidigt børnetilskud til visse forsørgere.

Det medfører, at den henvisning til satser i § 22 om selvforsørgelses- og hjemrejseydelse og overgangsydelse, som fremgår af den gældende lovgivning ikke er korrekt.

Det foreslås, at henvisningen i § 11, stk. 4, 2. pkt. og stk. 6, 2. pkt., til § 22, stk. 3, 4 eller 5, ændres til § 22, stk. 2 eller 3.

Hermed sker der en korrekt henvisning til satsen på selvforsørgelses- og hjemrejseydelse og overgangsydelse, som ydelsesmodtagerne kan modtage.

Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger, afsnit 2.1.2.

Til nr. 4

Efter de gældende regler i § 13 a, stk. 2, 2. pkt., fremgår det, at en person, der modtager selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse eller uddannelseshjælp som åbenlyst uddannelsesparat, hurtigst

muligt og senest 3 uger efter første henvendelse til kommunen om hjælp skal registrere cv-oplysninger på Jobnet om kompetencer, erfaringer og øvrige relevante forhold.

Det følger af de gældende regler i integrationsloven, at personer, der modtager selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse og er omfattet af et selvforsørgelses- og hjemrejseprogram eller et introduktionsprogram efter integrationsloven alene kan visiteres som jobparate eller aktivitetsparate. Personer, der modtager selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse, og er omfattet af et selvforsørgelses- og hjemrejseprogram eller et introduktionsprogram efter integrationsloven, kan derfor ikke visiteres som uddannelsesparate, herunder åbenlyst uddannelsesparate. Det er alene personer, der modtager overgangsydelse og ikke er omfattet af et introduktionsprogram, der kan visiteres som uddannelsesparat, herunder åbenlyst uddannelsesparat.

Det foreslås derfor, at § 13 a, stk. 2, 2. pkt. ændres, således at ”selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse” udgår og erstattes med ”overgangsydelse og ikke er omfattet af et introduktionsprogram efter integrationsloven”.

Hermed vil bestemmelserne være i overensstemmelse med de gældende regler om visitation af modtagere af selvforsørgelses- og hjemrejseydelse og overgangsydelse, som er omfattet af et program efter integrationsloven. Overgangsydelsesmodtagere, som ikke er omfattet af et introduktionsprogram efter integrationsloven, vil fortsat være omfattet af bestemmelsen, da de kan visiteres uddannelsesparate, herunder åbenlyst uddannelsesparate.

Der sker med ændringen af bestemmelsen ikke materielle ændringer af retstilstanden.

Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger, afsnit 2.1.3.

Til nr. 5

Det følger af den gældende regel i § 13 f, stk. 12, nr. 3, at opgørelsen af arbejde inden for de seneste 12 kalendermåneder efter stk. 1, nr. 2, og stk. 3, nr. 2, sker for hver ægtefælle for sig. Perioden på 12 kalendermåneder for både en ægtefælle, jf. stk. 1, nr. 2, og stk. 3, nr. 2, og en ugift person, jf. stk. 6, nr. 2, forlænges med 3) perioder, hvor den pågældende har modtaget støtte efter lov om social service til pasning af handicappet barn, handicappet voksen eller døende nærtstående eller efter lov om ret til orlov og dagpenge ved barsel til pasning af alvorligt sygt barn.

Det foreslås, at i § 13, stk. 12, nr. 3, ændres ”lov om ret til orlov og dagpenge ved barsel”, til ”barselsloven”.

Baggrunden er, at ”lov om ret til orlov og dagpenge ved barsel” overalt i loven i øvrigt er ændret til ”barselsloven”.

Ændringen medfører ikke materielle ændringer i retstilstanden.

Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger, afsnit 2.1.5.

Til nr. 6

Efter den gældende regel i § 43, stk. 1, om at en person, som modtager hjælp efter §§ 22-25 a, dog undtaget § 23, stk. 3 og § 25, stk. 4, på mindre end 11.423 kr. pr. måned (2019-niveau), skal have hjælpen nedsat med tre sanktionssatser efter § 35, stk. 4, pr. måned i 3 måneder og skal herudover tilbagebetale den nedsatte hjælp i 20 uger, hvis den pågældende mod bedre vidende

1) har tilsidesat sin pligt til at oplyse om arbejde efter § 11, stk. 2, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område eller efter § 49, stk. 2, i integrationsloven eller

2) uberettiget har modtaget hjælp under ophold i udlandet.

Det følger af den gældende regel i § 43, stk. 2, at beregningen af tilbagebetalingskravet sker på grundlag af hjælpen for første hele kalendermåned efter afgørelsen og de efterfølgende måneder. Hjælpen afrundes til nærmeste hele kronebeløb. Hvis en person tillige er omfattet af en sanktion efter §§ 36-40 a eller i øvrigt ikke er berettiget til hjælp, udskydes sanktionen om tilbagebetaling af hjælpen efter stk. 1, indtil sanktionen efter §§ 36-40 a er afviklet eller bortfaldet, eller der på ny ydes hjælp. Hvis sanktionen efter stk. 1 allerede er påbegyndt, udskydes den resterende del af sanktionen, indtil sanktionen efter §§ 36-40 a er afviklet, eller der på ny ydes hjælp.

Det følger videre af de gældende regler i § 43, stk. 3 og 4, at kommunen træffer afgørelse om tilbagebetaling af hjælpen efter stk. 1 og 2, og at tilbagebetaling af hjælpen efter stk. 1 sker efter § 95.

I den gældende regel i § 42 om samme hændelser, fremgår det af stk. 3, at nedsættelsen af hjælpen efter stk. 1 bortfalder, hvis den ikke er afviklet inden for 5 år fra det tidspunkt, hvor kommunen har konstateret forseelsen.

Der er ikke indsat en lignende bestemmelse i § 43.

Det foreslås derfor, at der i § 43 efter stk. 2, indsættes et nyt stykke, hvor det fremgår, at nedsættelsen af hjælpen efter stk. 1 bortfalder, hvis den ikke er afviklet inden for 5 år fra det tidspunkt, hvor kommunen har konstateret forseelsen.

Dermed bliver reglerne enslydende i forhold til, hvornår nedsættelsen af hjælpen efter § 42, stk. 1 og § 43, stk. 1, bortfalder.

Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger, afsnit 2.1.4.

Til nr. 7

I lov nr. 551 af 7 maj 2019 om ændring af lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v., lov om aktiv socialpolitik, lov om sygedagpenge, integrationsloven og forskellige andre love blev der ved ændringen af § 2, nr. 1, vedrørende §§ 69 og 69 k ikke taget højde for, at der med § 2, nr. 3 og 7, i lov nr. 495 af 1. maj 2019 blev indsat et nyt stk. 2 i §§ 69 og 69 k.

Ændringen medfører ikke materielle ændringer i bestemmelserne. Da det har været utvivlsomt, at ændringerne vedrørte § 69, stk. 3, og § 69 k, stk. 3, og at der alene har været tale om en manglende konsekvensændring, har bestemmelserne kunne anvendes af kommunerne efter deres hensigt fra den 1. januar 2020.

Det foreslås derfor, ændringen i § 2, nr. 1, i lov nr. 551 af 7. maj 2019 om, at tilbud efter kapitel 5 i lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v. skulle indsættes i §§ 69 og 69 k, indsættes i de gældende regler i § 69, stk. 3, nr. 1 og 4, og § 69 k, stk. 3, nr. 1 og 4, ved denne lov.

Det foreslås, at der i § 69, stk. 3, nr. 1 og 4, og i § 69 k, stk. 3, nr. 1 og 4, efter tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats indsættes tilbud efter kapitel 5 i lov om kompensations til handicappede i erhvervs m.v.

Baggrunden for ændringerne er, at en nyuddannet person med handicap, der modtager selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse eller kontanthjælp modtager tilbud om ansættelse med løntilskud efter kapitel 5 i lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v., hvor de tidligere modtaget tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Der er med flytningen af reglerne for tilbud om ansættelse med løntilskud for personer med handicap ikke tilsigtet nogen ændring i forhold til reglerne i lov om aktiv socialpolitik om rådighed og sanktioner m.v.

Med ændringen bliver bestemmelserne affattet som forudsat i lov nr. 551 af 7. maj 2019. Bestemmelserne skal have virkning fra den 1. januar 2020.

Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger, afsnit 2.1.5.

Til nr. 8

Det fremgår af de gældende regler i § 69, stk. 1 og 3, i lov om aktiv socialpolitik, at det er en betingelse for at modtage ressourceforløbsydelse efter § 68, at personen ikke har et rimeligt tilbud om arbejde, og at personen aktivt deltager i det individuelt tilrettelagte ressourceforløb. Kommunen har pligt til at vurdere, om en person, der modtager ressourceforløbsydelse efter § 68, fortsat opfylder betingelserne herfor, hvis personen udebliver fra en samtale i kommunen, hos anden aktør eller fra en rådighedsvurdering i kommunen.

I lov nr. 551 af 7 maj 2019 om ændring af lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v., lov om aktiv socialpolitik, lov om sygedagpenge, integrationsloven og forskellige andre lov blev der ved ændringen af § 2, nr. 60 af § 69, stk. 3, nr. 3, ikke taget højde for, at der med § 2, nr. 3, i lov nr. 495 af 1. maj 2019 blev indsat et nyt stk. 2 i § 69.

Ændringen medfører ikke materielle ændringer i bestemmelserne. Da det har været utvivlsomt, at ændringerne vedrørte § 69, stk. 3, og at der alene har været tale om en manglende konsekvensændring, har bestemmelserne kunne anvendes af kommunerne efter deres hensigt fra den 1. januar 2020.

Det foreslås derfor, at bestemmelserne i § 2, nr. 60, i lov nr. 551 af 7. maj 2019 ændres ved denne lov.

Det foreslås, at i § 69, stk. 3, nr. 3, ændres ”samtale” til ”jobsamtale”.

Baggrunden for ændringen er, at alle samtaler med lov nr. 548 af 7. maj 2019 om en aktiv beskæftigelsesindsats fra den 1. januar 2020 benævnes jobsamtaler.

Dermed bliver bestemmelsen affattet som forudsat i lov nr. 551 af 7. maj 2019. Bestemmelsen skal have virkning fra den 1. januar 2020.

Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger, afsnit 2.1.5.

Til nr. 9

Ved en fejl er der ikke indsat en bestemmelse i § 2 i lov nr. 551 af 7. maj 2019 om ændring af lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsats m.v., lov om aktiv socialpolitik, lov om sygedagpenge, integrationsloven og forskellige andre love om, at i § 69, stk. 3, nr. 3, skal ”eller” udgå, når beskæftigelsesministeren sætter § 2, nr. 61 og 62 i kraft.

Det foreslås derfor, at i § 13, stk. 3, nr. 3, udgår ”eller”.

Der er alene tale om en sproglig korrektion, som skal træde i kraft samtidig med ikrafttrædelsen af nr. 10 og 11 i denne lov.

Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger, afsnit 2.1.5.

Til nr. 11

Det fremgår af den gældende regel i § 69, stk. 3, nr. 4, i lov om aktiv socialpolitik, at kommunen har pligt til at vurdere, om en person, der modtager ressourceforløbsydelse efter § 68, fortsat opfylder betingelserne herfor, hvis personen undlader at give meddelelse til kommunen eller arbejdsgiveren om sygdom i tilfælde, hvor personen er givet et tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller anden lovgivning, som fremgår af rehabiliteringsplanen eller en helhedsorienteret plan.

I lov nr. 551 af 7 maj 2019 om ændring af lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v., lov om aktiv socialpolitik, lov om sygedagpenge, integrationsloven og forskellige andre lov blev der ved ændringen af § 2, nr. 61 af § 69 ikke taget højde for, at der med § 2, nr. 3, i lov nr. 495 af 1. maj 2019 blev indsat et nyt stk. 2 i § 69.

Det foreslås derfor, at bestemmelsen i § 2, nr. 61, i lov nr. 551 af 7. maj 2019 ændres ved denne lov.

Det foreslås, at i § 69, stk. 3, nr. 4, ændres ”plan” til ”plan, eller”.

Der er tale om en sproglig ændring som følge af at der indsættes et nyt nr. 5 i § 69, stk. 3. Den foreslåede ændring medfører ikke indholdsmæssige ændringer.

Dermed bliver bestemmelsen affattet som forudsat i lov nr. 551 af 7. maj 2019. Beskæftigelsesministeren fastsætter ikrafttrædelsestidspunktet for denne bestemmelse.

Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger, afsnit 2.1.5.

Til nr. 11

Det fremgår af den gældende regel i § 69, stk. 3, i lov om aktiv socialpolitik, at kommunen har pligt til at vurdere, om en person, der modtager ressourceforløbsydelse efter § 68, fortsat opfylder betingelserne herfor, hvis personen

1) ikke deltager i tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller anden lovgivning, som fremgår af rehabiliteringsplanen eller en helhedsorienteret plan,

- 2) afslår et tilbud om arbejde, som personen er henvist til,
- 3) udebliver fra en samtale i kommunen eller hos anden aktør eller fra en rådighedsvurdering i kommunen eller
- 4) undlader at give meddelelse til kommunen eller arbejdsgiveren om sygdom i tilfælde, hvor personen er givet et tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller anden lovgivning, som fremgår af rehabiliteringsplanen eller en helhedsorienteret plan.

Der er i de gældende regler i lov om aktiv socialpolitik ikke fastsat regler om, at personer, der modtager ressourceforløbsydelse i ressourceforløb, selv digitalt skal booke en individuel opfølgningssamtale digitalt.

I lov nr. 551 af 7 maj 2019 om ændring af lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v., lov om aktiv socialpolitik, lov om sygedagpenge, integrationsloven og forskellige andre lov blev der ved ændringen af § 2, nr. 62, af § 69 ikke taget højde for, at der med § 2, nr. 3, i lov nr. 495 af 1. maj 2019 blev indsat et nyt stk. 2 i § 69.

Det foreslås derfor, at bestemmelsen i § 2, nr. 62, i lov nr. 551 af 7. maj 2019 nyaffattes ved denne lov.

Det foreslås, at der i § 69, stk. 3, indsættes et nyt nr. 5, om, at hvis en person undlader at overholde den frist, som jobcenteret har fastsat for selv at booke en jobsamtale digitalt, jf. kapitel 7 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, skal jobcenteret rådighedsvurdere vedkommende.

Det betyder, at personen vil få pligt til selv at booke jobsamtaler digitalt og at dette skal ske inden for den frist, som jobcenteret har fastsat.

Pligt til selvbooking foreslås indført for at give øget medindflydelse på tilrettelæggelsen af og indholdet i kontaktføreløbet og dermed give personer der modtager ressourceforløbsydelse et større ansvar for egen indsats, som i sidste ende skal styrke mulighederne for at komme i arbejde eller uddannelse. Hensigten er, at den enkelte skal tage ansvar for sit eget forløb.

Hvis personen ikke booker inden for den fastsatte frist, får det betydning for personens ydelse. Det fremgår af aftalen om en forenklet beskæftigelsesindsats, at dette dog ikke gælder, hvis jobcenteret har fritaget personen fra kravet om selv at booke en samtale, fordi personen efter kommunens vurdering har meget ringe it-kundskaber, betydelige sprogbarrierer eller funktionsnedsættelse og dermed ikke er i stand til at opfylde kravet om at selvbooke samtaler.

Det foreslås fastsat, at kommunen skal vurdere, om betingelserne for hjælp fortsat er opfyldt, hvis en person ikke booker en jobsamtale digitalt inden for den frist, som jobcenteret har givet. Hvis borgeren ikke har booket inden for fristen, og der ikke er en rimelig grund til dette, kan borgeren ikke få hjælp for de dage, der går fra personen skulle have booket samtalen og frem til det sker eller personen kontakter jobcenteret.

Der er ikke foretaget materielle ændring i bestemmelsen i forhold til bemærkninger til det vedtagne lovforslag, jf. nedenstående.

Dermed bliver bestemmelsen affattet som forudsat i lov nr. 551 af 7. maj 2019. Beskæftigelsesministeren fastsætter ikrafttrædelsestidspunktet for denne bestemmelse.

Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger, afsnit 2.1.5.

Til nr. 12

Det fremgår af den gældende regel i § 69, stk. 6, i lov om aktiv socialpolitik, at for personer, som modtager ressourceforløbsydelse, og som har fået en helhedsorienteret plan, jf. § 30 b i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, erstatter en helhedsorienteret plan rehabiliteringsplanens indsatsdel.

Det fremgår af gældende regel i § 69 k, stk. 6, i lov om aktiv socialpolitik, at for personer, som modtager ressourceforløbsydelse, og som har fået en helhedsorienteret plan, jf. § 30 b i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, erstatter en helhedsorienteret plan rehabiliteringsplanens indsatsdel.

I lov nr. 551 af 7 maj 2019 om ændring af lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v., lov om aktiv socialpolitik, lov om sygedagpenge, integrationsloven og forskellige andre lov blev der ved ændringerne af § 2, nr. 63, af §§ 69 og 69 k ikke taget højde for, at der med § 2, nr. 3 og 7, i lov nr. 495 af 1. maj 2019 blev indsat et nyt stk. 2 i §§ 69 og 69 k.

Ændringen medfører ikke materielle ændringer i bestemmelserne. Da det har været utvivlsomt, at ændringerne vedrørte § 69, stk. 6, og § 69 k, stk. 6, og at der alene har været tale om en manglende konsekvensændring, har bestemmelserne kunne anvendes af kommunerne efter deres hensigt fra den 1. januar 2020.

Det foreslås derfor, at bestemmelserne i § 2, nr. 63, i lov nr. 551 af 7. maj 2019 ændres ved denne lov.

Det foreslået ændre henvisningen i § 69, stk. 6 og § 69 k, stk. 6, fra ”§ 30” b til ”§ 46”.

Der er alene tale om en konsekvensændring som følge af lov nr. 548 af 7. maj 2019 om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Dermed bliver bestemmelserne affattet som forudsat i lov nr. 551 af 7. maj 2019.

Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger, afsnit 2.1.5.

Til nr. 13

Det fremgår af den gældende regel i § 69 k, stk. 3, nr. 3, i lov om aktiv socialpolitik, at kommunen har pligt til at vurdere, om en person, der modtager ressourceforløbsydelse efter § 69 j, fortsat opfylder betingelserne herfor, hvis personen udebliver fra en samtale i kommunen eller hos anden aktør eller fra en rådighedsvurdering i kommunen.

I lov nr. 551 af 7 maj 2019 om ændring af lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v., lov om aktiv socialpolitik, lov om sygedagpenge, integrationsloven og forskellige andre lov blev der ved ændringen af § 2, nr. 72, af § 69 k ikke taget højde for, at der med § 2, nr. 7, i lov nr. 495 af 1. maj 2019 blev indsat et nyt stk. 2 i § 69 k.

Ændringen medfører ikke materielle ændringer i bestemmelserne. Da det har været utvivlsomt, at ændringerne vedrørte § 69 k, stk. 3, og at der alene har været tale om en manglende konsekvensændring, har bestemmelsen kunne anvendes af kommunerne efter dens hensigt fra den 1. januar 2020.

Det foreslås derfor, at bestemmelserne i § 2, nr. 72, i lov nr. 551 af 7. maj 2019 ændres ved denne lov.

Det foreslås, at i § 69 k, stk. 3, nr. 3, ændres ”samtale” til ”jobsamtale” og at ”eller” udgår af bestemmelsen.

Baggrunden for ændringen er, at alle samtaler med lov nr. 548 af 7. maj 2019 om en aktiv beskæftigelsesindsats fra den 1. januar 2020 benævnes jobsamtaler.

Dermed bliver bestemmelsen affattet som forudsat i lov nr. 551 af 7. maj 2019. Bestemmelsen skal have virkning fra den 1. januar 2020.

Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger, afsnit 2.1.5.

Til nr. 14

Det fremgår af den gældende regel i § 69 k, stk. 3, nr. 4, i lov om aktiv socialpolitik, at kommunen har pligt til at vurdere, om en person, der modtager ressourceforløbsydelse efter § 69 j, fortsat opfylder betingelserne herfor, hvis personen undlader at give meddelelse til kommunen eller arbejdsgiveren om sygdom i tilfælde, hvor personen er givet et tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller anden lovgivning, som fremgår af rehabiliteringsplanen eller en helhedsorienteret plan.

I lov nr. 551 af 7. maj 2019 om ændring af lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v., lov om aktiv socialpolitik, lov om sygedagpenge, integrationsloven og forskellige andre love blev der ved ændringen af § 2, nr. 73, af § 69 k ikke taget højde for, at der med § 2, nr. 7, i lov nr. 495 af 1. maj 2019 blev indsat et nyt stk. 2 i § 69 k.

Ændringen medfører ikke materielle ændringer i bestemmelserne. Da det har været utvivlsomt, at ændringerne vedrørte § 69 k, stk. 3, og at der alene har været tale om en manglende konsekvensændring, har bestemmelsen kunne anvendes af kommunerne efter deres hensigt fra den 1. januar 2020.

Det foreslås derfor, at bestemmelserne i § 2, nr. 73, i lov nr. 551 af 7. maj 2019 ændres ved denne lov.

Det foreslås, at i § 69 k, stk. 3, nr. 4, ændres ”plan” til ”plan, eller”.

Der er tale om en sproglig ændring som følge af at der indsættes et nyt nr. 6 i § 69, stk. 3. Den foreslåede ændring medfører ikke indholdsmæssige ændringer.

Dermed bliver bestemmelsen affattet som forudsat i lov nr. 551 af 7. maj 2019.

Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger, afsnit 2.1.5.

Til nr. 15

Det fremgår af den gældende § 69 k, stk. 3, i lov om aktiv socialpolitik, at kommunen har pligt til at vurdere, om en person, der modtager ressourceforløbsydelse efter § 69 j, fortsat opfylder betingelserne herfor, hvis personen

- 1) ikke deltager i tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller anden lovgivning, som fremgår af rehabiliteringsplanen eller en helhedsorienteret plan,
- 2) afslår et tilbud om arbejde, som personen er henvist til,
- 3) udebliver fra en samtale i kommunen eller hos anden aktør eller fra en rådighedsvurdering i kommunen eller
- 4) undlader at give meddelelse til kommunen eller arbejdsgiveren om sygdom i tilfælde, hvor personen er givet et tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller anden lovgivning, som fremgår af rehabiliteringsplanen eller en helhedsorienteret plan.

Der er i gældende lov om aktiv socialpolitik ikke fastsat regler om, at personer, der modtager ressourceforløbsydelse i jobafklaringsforløb, selv via Jobnet skal booke en individuel opfølgningssamtale digitalt.

I lov nr. 551 af 7 maj 2019 om ændring af lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v., lov om aktiv socialpolitik, lov om sygedagpenge, integrationsloven og forskellige andre lov blev der ved ændringen af § 2, nr. 74, af 69 k ikke taget højde for, at der med § 2, nr. 7, i lov nr. 495 af 1. maj 2019 blev indsat et nyt stk. 2 i § 69 k.

Ændringen medfører ikke materielle ændringer i bestemmelsen. Da det har været utvivlsomt, at ændringerne vedrørte § 69 k, stk. 3, og at der alene har været tale om en manglende konsekvensændring, har bestemmelsen kunne anvendes af kommunerne efter deres hensigt fra den 1. januar 2020.

Det foreslås derfor, at bestemmelsen i § 2, nr. 74, i lov nr. 551 af 7. maj 2019 ændres ved denne lov.

Det foreslås, at der i § 69 k, stk. 2, som nr. 5, i lov om aktiv socialpolitik indsættes en bestemmelse om, at kommunen har pligt til at vurdere, om en person fortsat opfylder betingelserne for at modtage ressourceforløbsydelse, hvis personen undlader at overholde den frist, som jobcenteret har fastsat for selv at booke en jobsamtale digitalt, jf. kapitel 7 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Det fremgår af aftalen om en forenklet beskæftigelsesindsats, at dette dog ikke gælder, hvis jobcenteret har fritaget personen fra kravet om selv at booke en samtale digitalt, fordi personen efter kommunens vurdering har meget ringe it-kundskaber, betydelige sprogbarrierer eller funktionsnedsættelse og dermed ikke er i stand til at opfylde kravet om at selvbooke samtaler.

Baggrunden for forslaget er, at det følger af aftalen om en forenklet beskæftigelsesindsats, at selvbooking af jobsamtaler fremover bliver obligatorisk for jobparate kontanthjælpsmodtagere, åbenlyst uddannelsesparate uddannelseshjælpsmodtagere jobparate integrationsydelsesmodtagere, og personer, der modtager ressourceforløbsydelse, mens de deltager i et jobafklaringsforløb.

Det foreslås derfor fastsat, at kommunen vil skulle vurdere, om betingelserne for hjælp fortsat er opfyldt, hvis en person ikke booker en jobsamtale digitalt inden for den frist, som jobcenteret har givet. Hvis borgeren ikke har booket inden for fristen, og der ikke er en rimelig grund til dette, vil borgeren ikke kunne få ressourceforløbsydelse for de dage, der går fra personen skulle have booket samtalen og frem til, det sker eller personen kontakter jobcenteret.

Der er ikke foretaget materielle ændringer i bestemmelsen i forhold til bemærkninger til det vedtagne lovforslag, jf. nedenstående.

Dermed bliver bestemmelsen affattet som forudsat i lov nr. 551 af 7. maj 2019.

Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger, afsnit 2.1.5.

Til nr. 16

Efter de gældende regler i § 74 e, stk. 1 og 2, har personer, der er ansat i fleksjob eller modtager ledighedsydelse, ret til ledighedsydelse under ferie.

Efter den gældende regel i § 74 e, stk. 3 gælder retten til ledighedsydelse under ferie for følgende dage og perioder:

1) Er retten til ledighedsydelse opnået, eller er ansættelsen sket i perioden fra den 1. maj til og med den 31. juli i et ferieår, har den pågældende ret til 15 dages ferie svarende til sammenlagt 3 uger med ledighedsydelse i det pågældende ferieår og herefter 25 dages ferie svarende til sammenlagt 5 uger med ledighedsydelse i det efterfølgende ferieår.

2) Er retten til ledighedsydelse opnået, eller er ansættelsen sket i perioden fra den 1. august til og med den 31. december i et ferieår, har den pågældende ret til 10 dages ferie svarende til sammenlagt 2 uger med ledighedsydelse i det pågældende ferieår og herefter 25 dages ferie svarende til sammenlagt 5 uger med ledighedsydelse i det efterfølgende ferieår.

3) Er retten til ledighedsydelse opnået, eller er ansættelsen sket i perioden fra den 1. januar til og med den 30. april i et ferieår, har den pågældende ret til 5 dages ferie svarende til sammenlagt 1 uge med ledighedsydelse i det pågældende ferieår og herefter 25 dages ferie svarende til sammenlagt 5 uger med ledighedsydelse i det efterfølgende ferieår.

Det følger af den gældende regel i § 74 e, stk. 4, at ferie med ledighedsydelse efter stk. 3 skal afholdes i ferieåret, der går fra 1. maj til 30. april. Ferie med ledighedsydelse, der ikke er afholdt inden ferieårets udløb, bortfalder.

Der sker fradrag i antallet af feriedage med ledighedsydelse i et ferieår efter stk. 3, i det omfang den pågældende til brug for samme ferieår har optjent ret til ferie med feriegodtgørelse eller løn og den optjente ret til ferie med feriegodtgørelse eller løn sammenlagt med retten til feriedage med ledighedsydelse overstiger 25 feriedage, jf. den gældende regel i § 74 e, stk. 5.

Det følger af den gældende regel i § 74 e, stk. 6, at personer, der har optjent ret til ferie med løn eller feriegodtgørelse, og som er ledige, kan få suppleret den løn under ferie eller feriegodtgørelse, som udbetales under ferien, med ledighedsydelse. Ledighedsydelsen og lønnen under ferie eller feriegodtgørelsen kan tilsammen højst udgøre et beløb, der svarer til det beløb, som personen er berettiget til efter § 74 a, stk. 2 og 3. Hvis en person, der har optjent ret til løn under ferie eller feriegodtgørelse, vælger ikke at holde ferie, kan der ikke udbetales ledighedsydelse for det antal dage, den optjente ret til ferie med løn eller feriegodtgørelse udgør.

Ved en fejl blev der ikke indsat en overgangsregel i § 74 e om ferie med ledighedsydelse, således at der tages højde for, at ferieåret i 2020 er forkortet, således at det alene omfatter perioden fra 1. maj 2020 til og med 31. august 2020.

Det betyder, at en ansat i fleksjob, som ikke har optjent ret til ferie med løn eller feriegodtgørelse og en modtager af ledighedsydelse, i perioden fra 1. maj til og med 31. august 2020 vil have ret til op til 25 dage med ledighedsydelse.

Det foreslås derfor, at der i § 74 a, stk. 3, nr. 1-3, indsættes en bestemmelse om, at i perioden 1. maj 2020 til og med 31. august 2020 kan der højst afholdes 17 dages ferie med ledighedsydelse.

Med forslaget vil personer, der kan modtage ledighedsydelse under ferie, få ret til 17 dages ferie med ledighedsydelse i perioden den 1. maj 2020 til og med den 31. august 2020.

Dette svarer stort set til de tilsvarende regler for personer, der modtager feriedagpenge.

De øvrige betingelser for udbetaling af ledighedsydelse under ferie ændres ikke.

Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger, afsnit 2.1.2.

Til nr. 17

Efter den gældende regel § 96 henvises der to steder til kapitel 4 og 6.

Kapitel 6 blev imidlertid ophævet med § 2, nr. 57, og reglerne om revalidering blev indsat i et nyt kapitel 6 c med § 2, nr. 77, i lov nr. 551 af 7. maj 2019 om ændring af lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsats m.v., lov om aktiv socialpolitik, lov om sygedagpenge, integrationsloven og forskellige andre love.

Det foreslås derfor, at henvisningen i § 96 to steder ændres fra ”kapitel 4 og 6” til kapitel 4 og 6 c”.

Der er ikke med ændringen tilsigtet nogle materielle ændringer.

Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger, afsnit 2.1.5.

Til § 2

Til nr. 1

Det fremgår af den gældende § 76 stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at løntilskuddet til private arbejdsgivere udgør 79,68 kr. pr. time, jf. dog stk. 4 og 5. Bestemmelsen i § 76, stk. 1, fastlægger den løntilskudssats, der som hovedregel udbetales til private arbejdsgivere, dog med de undtagelser som fremgår af stk. 4 og 5.

Ved affattelse af bestemmelsen blev der ikke tillige henvist til § 76, stk. 6 og 7, hvor der er undtagelser vedrørende tilfælde, hvor førtidspensionister ansættes med løntilskud, og hvor der skal ske nedsættelse af løntilskuddet med det beløb, som en arbejdsgiver modtager som refusion fra det offentlige, som følge af at arbejdsgiveren fortsat udbetaler løn.

Det foreslås, at i § 76 stk. 1, ændres henvisningen til »stk. 4 og 5« til en henvisning til »stk. 4-7«.

Med forslaget vil det fremgå klart af § 76, stk. 1, at der i stk. 4-7 er visse undtagelser til den løntilskudssats, som fremgår af stk. 1.

Ændringen medfører ikke materielle ændringer, men er alene en lovteknisk ændring.

Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger, afsnit 2.2.1.

Til nr. 2

Det fremgår af den gældende § 76, stk. 2, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at løntilskuddet til offentlige arbejdsgivere udgør 115,73 kr. pr. time, jf. dog stk. 3-5. Bestemmelsen i § 76, stk. 2, fastlægger den løntilskudssats, der som hovedregel udbetales til offentlige arbejdsgivere, dog med de undtagelser som fremgår af stk. 3-5.

Ved affattelse af bestemmelsen ikke tillige henvist til § 76, stk. 6 og 7, hvor der er undtagelser vedrørende tilfælde, hvor førtidspensionister ansættes med løntilskud, og hvor der skal ske nedsættelse af løntilskuddet med det beløb, som en arbejdsgiver modtager som refusion fra det offentlige, som følge af at arbejdsgiveren fortsat udbetaler løn.

Det foreslås, at i § 76 stk. 2, ændres henvisningen til »stk. 3-5« til en henvisning til »stk. 3-7«.

Med forslaget vil det fremgå klart af § 76, stk. 2, at der i stk. 3-7 er visse undtagelser til den løntilskudssats, som fremgår af stk. 2.

Ændringen medfører ikke materielle ændringer, men er alene en lovteknisk ændring.

Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger, afsnit 2.2.1.

Til nr. 3

Det fremgår af den gældende § 81 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at beskæftigelsesministeren kan fastsætter nærmere regler om ansættelse med løntilskud, herunder om betingelser for ansættelse med løntilskud og om, at lønnen og arbejdstiden under ansættelse med løntilskud hos offentlige arbejdsgivere kan nedsættes, hvis personen har ordinær beskæftigelse, samt om rimelighedskravet efter lovens § 77 og merbeskæftigelseskravet efter lovens § 79. Der kan også fastsættes regler om, at der for særlige målgrupper kan ske en fravigelse af merbeskæftigelseskravet.

De nærmere regler er fastsat i bekendtgørelse nr. 1180 af 25. november 2019 om en aktiv beskæftigelsesindsats.

I satspuljeaftalen fra 2019 blev det aftalt at permanentgøre en forsøgsordning for førtidspensionisters mulighed for ansættelse med løntilskud. Ordningen betyder, at det såkaldte rimelighedskrav ikke gælder for førtidspensionister i forbindelse med ansættelse med løntilskud. Ordningen er indarbejdet i bekendtgørelsen om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Lovens bemyndigelsesbestemmelse blev ikke tilrettet, så det klart fremgår, at der kan ske fravigelse af rimelighedskravet for særlige målgrupper.

Det foreslås, at der i § 81, 2. pkt., efter ordene »fravigelse af« indsættes ordene »rimelighedskravet og«.

Med forslaget vil det klart fremgå af § 81, at der kan ske en fravigelse af rimelighedskravet for særlige målgrupper. Dermed sker der en udvidelse af bemyndigelsen til at fasttætte regler om fravigelse af rimelighedskravet, således er der ikke vil kunne være tvivl om hjemlen i forhold til den fastsatte bekendtgørelsesregel om, at rimelighedskravet ikke gælder for førtidspensionister i forbindelse med ansættelse med løntilskud.

Ændringen medfører ikke materielle ændringer, men er alene en præcisering af bemyndigelsen.

Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger, afsnit 2.2.2.

Til nr. 4

Det fremgår af den gældende § 175, stk. 1, 3. pkt., i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at personer omfattet af § 6, nr. 12 og 13, som deltager i tilbud efter kapitel 11-13, efter en konkret vurdering kan få befordringsgodtgørelse efter bestemmelsen i § 175, stk. 1, 1. og 2. pkt.

Bestemmelsen vedrører målgrupperne ledige selvforsørgende og unge under 18 år med behov for en uddannelses- og beskæftigelsesrettet indsats. Til disse målgrupper kan der efter en konkret vurdering gives befordringsgodtgørelse under deltagelse i tilbud, når den daglige transport mellem bopæl og tilbudsstedet og retur er mere end 24 km. Godtgørelsen pr. dag kan alene udbetales for de kilometer, der ligger ud over 24 km.

Det fremgår, at bestemmelsen vedrører deltagelse i tilbud efter kapitlerne 11-13, dvs. virksomhedspraktik, løntilskud og nytteindsats. Det er imidlertid ikke muligt at give nytteindsats til de pågældende to målgrupper, og det har været forudsat, at bestemmelsen – ligesom den tilsvarende bestemmelse i den tidligere lov om en aktiv beskæftigelsesindsats – skulle gælde for deltagelse i virksomhedspraktik, løntilskud samt vejledning og opkvalificering.

Det foreslås, at lovens § 175, stk. 1, 3. pkt., ændres, således at det kommer til at fremgå, at bestemmelsen vedrører deltagelse i tilbud efter lovens kapitel 11, 12 og 14, dvs. virksomhedspraktik, løntilskud samt vejledning og opkvalificering. Dermed vil målgrupperne af ledige selvforsørgende og unge under 18 år efter en konkret vurdering kunne få befordringsgodtgørelse for den transport, der ligger ud over 24 km pr. dag mellem bopæl og tilbudsstedet og retur, når de deltager i disse tilbud.

Lovteksten bringes dermed i overensstemmelse med intentionen i loven og med den tidligere lov før 1. januar 2020.

Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger, afsnit 2.2.3.

Til nr. 5

Det fremgår af overgangsbestemmelsen i § 209, stk. 8, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, hvordan tidsperioder for kontaktførelse samt ret og pligt til tilbud skal opgøres for personer, der forud for lovens ikrafttræden den 1. januar 2020 modtog integrationsydelse uden for selvforsørgelses- og hjemrejseprogrammet eller introduktionsprogrammet. Det fremgår, at den integrationsydelse, som personen

modtog forud for lovens ikrafttræden, sidestilles med overgangsydelse, når perioder med samme forsørgelsesydelse skal opgøres.

Bestemmelsen vedrører således personer, der modtager overgangsydelse, og som før lovens ikrafttrædelse modtog integrationsydelse. Ved en lovteknisk fejl i bestemmelsen omtales disse som målgrupperne § 6, stk. 2-5, hvilket skulle have været § 6, nr. 2-5. Der eksisterer ikke i loven en § 6, nr. 2-5.

Det foreslås, at lovteksten i § 209, stk. 8, ændres til den præcise betegnelse for de målgrupper i loven, der kan være overgangsydelsesmodtagere, nemlig målgrupperne i lovens § 6, nr. 2-5. Dermed bringes bestemmelsen i overensstemmelse med intentionen i reglerne.

Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger, afsnit 2.2.4.

Til nr. 6

Efter den gældende overgangsbestemmelse for voksenlærlingsordningen i § 209, stk. 9 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, forhøjes tilskudssatsen fra den 1. januar 2020 efter lovens § 159, stk. 2, for arbejdsgivere, som før den 1. januar 2020 har indgået uddannelsesaftale med voksne, som kommer fra ledighed, og som er bevilget tilskud efter:

- 1) § 98 g, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. lovbekendtgørelse nr. 1342 af 21. november 2016 med senere ændringer eller
- 2) § 10, stk. 6, i bekendtgørelse om forsøg på beskæftigelsesområdet, jf. bekendtgørelse nr. 1597 af 14. december 2018 med senere ændringer.

Der kan gives tilskud til arbejdsgivere, der indgår uddannelsesaftale med en person der er fyldt 25 år, når betingelserne er opfyldt. Tilskud til arbejdsgivere, der indgår uddannelsesaftale med voksne (voksenlærlingeordningen) er reguleret i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats kapitel 23. Med gældende regler i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, som trådte i kraft 1. januar 2020, blev reglerne ændret, så der fremover, for personer der kommer fra ledighed, kun er én tilskudssats på 45 kr. i timen i praktikperioden hos arbejdsgiveren, hvor der tidligere var tilskudssatser på 30 kr. og 40 kr. pr. time i praktikperioden.

Det foreslås, at § 209, stk. 9, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats også skal omfatte målgruppe i § 10, stk. 7, i tidligere gældende bekendtgørelse om forsøg på beskæftigelsesområdet, jf. bekendtgørelse nr. 1597 af 14. december 2018 med senere ændringer.

Denne mindre målgruppe af ledige, skulle lige som de øvrige grupper af ledige have været omfattet af gældende overgangsbestemmelse i § 209, stk. 9, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Det drejer sig om voksenlærlinge, der kom fra ledighed, og var

- 1) ufaglærte dagpengemodtagere, kontanthjælpsmodtagere, uddannelseshjælpsmodtagere eller integrationsydelsesmodtagere og ikke omfattet af integrationsprogrammet, og som havde mindre end 2 måneders forudgående ledighed ved påbegyndelsen af uddannelsesforløbet, der blev indgået uddannelsesaftale om, og
- 2) ufaglærte, som kom fra anden offentlig forsørgelse end de ovenfor nævnte fx ressourceforløbsydelse eller kom fra selvforsørgelse.

Med den foreslåede ændring vil arbejdsgiverne også få et tilskud på 45 kr. i timen til denne gruppe af voksenlærlinge. Den foreslåede ændringer er i overensstemmelse med intentionerne om, at der skal være én sats på 45 kr. i timen for voksenlærlinge, der kommer fra ledighed.

Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger, afsnit 2.2.5.

Til § 3

Til nr. 1

I § 2 i lov nr. 551 om lov om ændring af lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsats m.v., lov om aktiv socialpolitik, lov om sygedagpenge, integrationsloven og forskellige andre love ophæves nr. 61 og 61, som endnu ikke er trådt i kraft.

Baggrunden for, at bestemmelserne ophæves, er, at de er indarbejdet i § 69, stk. 3, i dette lovforslags § 1, nr. 7 og 8.

Til § 4

Til stk. 1

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. maj 2020, jf. dog stk. 2 og 3

Til stk. 2

I *stk. 2* foreslås det, at ændringerne i § 1, nr. 7, 8 og 12-15 får virkning fra den 1. januar 2020.

Baggrunden er, at der i lov nr. 551 af 7 maj 2019 om ændring af lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v., lov om aktiv socialpolitik, lov om sygedagpenge, integrationsloven og forskellige andre lov ved ændringerne af § 2, nr. 1, 60, 63 og 72-74, af §§ 69 og 69 k ikke taget højde for, at der med § 2, nr. 3 og 7, i lov nr. 495 af 1. maj 2019 blev indsat et nyt stk. 2 i §§ 69 og 69 k.

I forhold til ændringen af dette lovforslags § 1, nr. 15, fremgår det allerede af § 34, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at personer, der modtager ressourceforløbsydelse under et jobafklaringsforløb, får pligt til selv at booke jobsamtaler digitalt.

Da det har været utvivlsomt, at ændringerne vedrørte § 69, stk. 3 og 6, og § 69 k, stk. 63 og 6, og at der alene har været tale om en manglende konsekvensændring, har bestemmelserne kunne anvendes af kommunerne efter deres hensigt fra den 1. januar 2020.

I *stk. 2* foreslås det videre, at den lovtekniske ændring i § 2 nr. 6, om udvidelse af § 209, stk. 9, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, som er overgangsbestemmelsen for voksenlærlinge, skal have tilbagevirkende kraft, så den gælder fra den 1. januar 2020.

Den foreslåede ændring vil betyde, at tilskudssatsen også forhøjes fra den 1. januar 2020 efter § 159, stk. 2, i den gældende lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, til arbejdsgivere, som før den 1. januar 2020 har indgået uddannelsesaftale med voksne, som kommer fra ledighed, og som er bevilget tilskud efter § 10, stk. 7, i tidligere gældende bekendtgørelse om forsøg på beskæftigelsesområdet, jf. bekendtgørelse nr. 1597 af 14. december 2018 med senere ændringer.

Baggrunden for, at det foreslås, at ændringen i overgangsbestemmelsen skal have tilbagevirkende kraft, så den har virkning fra 1. januar 2020, er at der er tale om en lovteknisk fejl, som betyder, at der kan være arbejdsgivere, som har indgået uddannelsesaftale med en person, der kommer fra ledighed, der vil forblive på en tilskudstakst på 30 kr. pr. time i den resterende praktikperiode. De øvrige arbejdsgiver, der har indgået uddannelsesaftale med personer, der kommer fra ledighed, hvor der er bevilget tilskud før og efter 1. januar 2020, vil få tilskud på 45 kr. pr. time i praktikperioden.

Jobcentrene i kommunerne skal rette op bagudrettet, for de arbejdsgivere der bliver berettiget til forhøjet tilskud, efter den foreslåede ændring.

Til stk. 3

Det foreslås, at beskæftigelsesministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttrædelse af lovforslagets § 1, nr. 9-11, som vedrører de ændringer om selvbooking for personer, der modtager ressourceforløbsydelse.

Baggrunden er, at det efter lov nr. 548 af 7. maj 2019 om en aktiv beskæftigelsesindsats er beskæftigelsesministeren som fastsætter tidspunktet for ikrafttræden af denne lovs § 34, stk.3, jf. § 208, stk. 2.

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, og skal ikke kunne sættes i kraft for Færøerne og Grønland, idet de love der ændres, ikke gælder for Færøerne og Grønland.

